

KRISE OG SEIER

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 14

KRISE OG SEIER

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO 1990

Sitatene er samlet av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og ble fremlagt i 1987.
Det er tatt hensyn til rettelser nevnt
i brev av 27/11 1987 og 5/7 1988.

Oversatt av Knut Haugen.

© Bahá'í Forlag 1990

Elektronisk versjon 2009

ISSN 0801-650X

Innhold

I. «Verdens hærskarer ... går til angrep fra alle kanter»	
1- 6	Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter 1
7- 14	Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og muntlige utsagn ... 3
15- 27	Utdrag fra Shoghi Effendis skrifter 8
28- 34	Utdrag fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi ... 17
35	Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus 21
36- 39	Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus 21
II. «Bahá'u'lláhs tro er på uimotståelig fremmarsj»	
40- 47	Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter 23
48- 52	Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og muntlige utsagn . 26
53- 61	Utdrag fra Shoghi Effendis skrifter 28
62- 68	Utdrag fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi ... 37
69- 72	Utdrag fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus 39
III. «Vår dyrebare tros sikkerhet»	
73- 77	Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter 43
78- 80	Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter 45
81- 90	Utdrag fra Shoghi Effendis skrifter 46
91- 97	Utdrag fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi ... 56
98	Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus 58
99-101	Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus 60
IV. Stikkordregister 61	

I. «Verdens herskarene ... går til angrep fra alle kanter»
(‘Abdu’l-Bahá, sitert i *The Advent of Divine Justice*, s. 6.)

UTDRAG FRA BAHÁ’U’LLÁHS SKRIFTER

1. I begynnelsen av enhver åpenbaring har det vært mye motgang, som senere er blitt vendt til stor fremgang.

Sitert i *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1984), s. 82.

2. Tenk på fortidens slekter. Se hvordan folket i hans samtid har reist seg mot ham og fornektet hans sannhet hver gang den guddommelige gavmildhets sol har kastet hans åpenbarings lys på verden. De som ble ansett som ledere for menneskene, har uten unntak bestrebet seg på å forhindre sine tilhengere fra å vende seg mot ham som er Guds grenseløse gavmildhets osean ....

Du har visst hvor forferdelig Guds profeter, hans budbringere og utvalgte er blitt hjemsøkt. Tenk en stund over motivet og grunnen som har vært skyld i en slik forfølgelse. Ikke til noen tid, ikke i noen religionsordning, har Guds profeter unngått sine fienders bespottelser, sine undertrykkes grusomhet eller fordømmelsen av sin tids lærde, som opptrådte i rettskaffenhetens og fromhetens forkledning. Dag og natt gjennomlevde de slike smerter som ingen noensinne vil kunne måle, unntagen kunnskapen hos den ene sanne Gud, opphøyet være hans herlighet.

Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust), XXIII, s. 56; s. 57-58.

3. Vit at fra uminnelige tider har prøvelser og motgang vært den lodd som tilfalt Guds utvalgte og hans elskede og slike av hans tjenere som er frigjort fra alt annet enn ham, de som hverken varer eller handel lokker bort fra å komme den allmechtige i hu, de som ikke taler før han har talt og som handler i henhold til hans bud. Slik var Guds vis i fordums tid, og slik vil det forbli i fremtiden.

Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh, LXVI, s. 129.

4. ...Så sant jeg lever! Mitt hjerte stønner og mine øyne gråter storlig for Guds Sak og for dem som ikke skjønner hva de sier og innbiller seg det de ikke kan forstå.

Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, C, s. 203.

5. Og om en nattergal¹ skulle heve seg oppad fra selvets leire og slå seg til i hjertets rosenlund og med arabiske melodier og liflige iranske sanger berette om Guds mysterier — hvorav et eneste ord gir nytt liv til de dødes legemer og skjenker Den Hellige Ånd til denne tilværelsens hensmuldrende ben — vil du se tusen misunnelsens klør og myriader av hatske nebb jakte på ham og strebe ham etter livet av all sin makt ....

O min venn! Mang en hund forfølger denne gasell fra enhetens ørken. Mang en klo krafser etter denne måltrost fra den evige have. Ubarmhjertige ravner ligger på lur etter denne fugl fra Guds himler, og misunnelsens jeger sniker seg inn på denne hjort fra kjærlighetens eng.

The Seven Valleys and the Four Valleys (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986), s. 20; s. 41.

6. Det er klart og tydelig at når enn hellighetens manifestasjoner ble åpenbart, forhindret datidens geistlige folket fra å nå frem til sannhetens vei. Dette bekreftes av det som er nedtegnet i alle skrifter og himmelske bøker. Ikke én Guds profet ble åpenbart som ikke falt som offer for det uforsonlige hatet, for fordømmelsen, fornektelsen og forbannelsen fra sin tids geistlige! ...

Vi forutser at i alle byer vil folk reise seg for å undertrykke Den Velsignede Skjønnhet, at de som følger denne tilværelsens Herre og alle menneskers endelige attrå, vil fly bort fra undertrykkeren og søke ly for ham i ødemarken, mens andre vil avfinne seg med sin skjebne og med absolutt løsrivelse ofre sine liv på hans sti.

The Kitáb-i-Íqán (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 165-166; s. 248.

---

¹ Dette henviser til Bahá'u'lláhs egen manifestasjon.

UTDRAG FRA 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER OG MUNTlige UTSAGN

7. ...Guds tros prestisje har økt umåtelig. Dens storhet er nå åpenbar. Den dag nærmer seg da den vil ha frembragt en voldsom forvirring i menneskers hjerter. Fryd dere derfor, dere som bor i Amerika, fryd dere med overordentlig glede!

Sitert i *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 79.

8. ...I disse dager vokser Guds Sak raskt i styrke verden over, og dag for dag sprer den seg videre og videre til jordens ytterste grenser. Dens fiender blant alle verdens folk og slekter er derfor i ferd å bli angrepslystne, ondskapsfulle, misunnelige og bittert fiendtligsinnede. Det påhviler Guds elskede å utvise den største forsiktighet og omtanke i alle ting, store så vel som små, å rådslå sammen og samlet motstå stormløpet fra stridshisserne og urostifterne.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá [rev. utg.] (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), nr. 194, s. 233.

9. O du opphøyede gren av det guddommelige Lotustre! ...Når du foraktes og avvises av de onde gjerningsmenn, så bli ikke nedtrykt; og vær hverken bedrøvet eller syk om hjertet på grunn av de formasteliges makt og stivnakkethet. For således er de troløse sjelers vis fra arilds tid. «Vé over tjenerne (menneskene)! Aldri kom et sendebud til dem, uten at de drev ap med ham.»²

De uvitendes angrep og forhindring forårsaker i virkeligheten kun at Guds Ord opphøyes og sprer hans tegn vidt og bredt. Om det ikke var for denne motstanden fra de ringeaktende, denne bakvaskernes forstokkethet, denne ropingen fra prekestolene, denne klagingen og jamringen fra både høy og lav, disse beskyldningene om vantro fremført av de uvitende, dette oppstyret fra de tåpeliges side — hvordan kunne nyheten om Det Første Punkts komme og Bahá-solens lysende demring noensinne ha nådd frem

---

² Koranen 36:29.

til øst og vest? Hvordan kunne planeten ellers ha blitt skaket fra pol til pol? Hvordan kunne Persia ellers ha blitt brennpunktet for en glans som skinner i alle retninger og Lilleasia det strålende hjerte for Herrens skjønnhet? På hvilken annen måte kunne manifestasjonens flamme ha spredt seg til Syden? Ved hvilket middel kunne Guds rop ha blitt hørt i det høye nord? Hvordan kunne hans kallen ellers ha blitt hørt på Amerikas og det sorte Afrikas kontinenter? Hvordan kunne himmelens hanegal ellers ha gjennomtrengt disse ørene? Hvordan kunne Indias yndige papegøyer ellers ha kommet over dette sukker, eller nattergaler ha istemt sin sang fra landet Irak? Hva kunne ellers fått øst og vest til å danse, hvordan kunne dette helligede sted ellers bli Guds Skjønnhets trone? Hvordan kunne Sinai ellers skue denne brennende glans, hvordan kunne hans kommes flamme smykke dette berget? Hvordan kunne Det Hellige Land ellers gjøres til Guds skjønnhets fotskammel og den hellige dal Towa³ bli sete for fortrinnlighet og nåde, det hellige sted der Moses tok av sine sko? Hvordan kunne himmelens pust bli ført hen over Hellighetens Dal, hvordan kunne de sødmefylte, luftige briser som blåser fra Abhá-hagene, noensinne fornemmes av dem som bor på Den Grønne Øy? Hvordan kunne ellers profetenes forjettelser, de glade tidender fra fortidens hellige seere, de gripende løftene gitt dette hellige sted av Guds manifestasjoner, noensinne ha blitt oppfylt?

... Alle disse velsignelser og gaver, selve midlet til å forkynne troen, er frembragt av de uvitendes forakt, de tåpeliges motstand, de tungnemmes hårdnakkethet og angriperens vold. Om det ikke hadde vært for disse tingene, ville nyheten om Bábs komme til denne dag ikke engang ha nådd til land i nærheten. Derfor bør vi aldri sørge over de uvitendes blindhet, de tåpeliges angrep, de lave og simples fiendtlighet, de geistliges likegyldighet eller anklagene om vantro som de tankeløse retter mot oss. Således var også deres vis i fordums tider. Dog ville det ikke vært slik om de var av dem som vet. Men de er formørkede og kommer ikke i nærheten av å forstå det som blir fortalt dem.⁴

---

³ Koranen 20:12. Også omtalt som «Den Hellige Dal».

⁴ Koranen 4:80.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, nr. 195, s. 234-236.

10. ... vennene i Vesten vil utvilsomt få sin del av de ulykkene som nå rammer vennene i Østen. Det er uunngåelig at siden de vandrer på Bahá'u'lláhs vei, så vil også de bli gjenstand for forfølgelse fra undertrykkernes side ....

Ganske visst må også dere nå i noen grad bli mine lidelsesfeller og godta deres del av prøvelser og sorger. Disse episodene vil imidlertid forsvinne, mens den vedvarende herlighet og det evige liv skal bestå uforandret for alltid. Dessuten vil disse lidelsene bli årsak til stor fremgang.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, nr. 196, s. 238-239.

11. ...I denne tid rettes alle religionslederes krefter inn på å spre den overmåte barmhjertiges menighet og på å slå det guddommelige byggverk i stumper og stykker. Verdens hærskarer, om de nå er materielle, kulturelle eller politiske, går til angrep fra alle kanter, for Saken er stor, såre stor. Dens storhet er i denne tid klar og tydelig for menneskenes øyne. Det påhviler derfor alle som er kommet inn under skyggen av Guds nådige forsyns beskyttende vinge å fremvise, ved hans guddommelige og barmhjertige hjelp, en så åpenbar standhaftighet og fasthet at det vil fange alles oppmerksomhet og forbløffe alles sinn.

Ved tiden for Åndens⁵ himmelfart talte forsamlingen av dem som tok imot den nye åpenbaringen, ikke mer enn noen få sjeler. Så sterk var engstelsen og sinnsopprøret som denne hendelsen gav opphav til, at disse sjelene for en tid var helt overveldet av sin sinnsbevegelse og forvirring. Noen dager senere stod så en kvinne ved navn Maria Magdalena frem og inngav dem ved sitt eget eksempel en standhaftighet og fasthet som gjorde dem i stand til å reise seg for å utbre Guds Ord. Til tross for at de i det ytre ikke var annet enn fiskere og fargere, førte de likevel ved Guds Saks hellige bekreftelser de guddommelige dufter vidt og bredt. De

---

⁵ Jesus Kristus.

fylte åndedrettet med sødme hos alle som innåndet deres duft og bragte nytt liv til ethvert forstandig hjerte.

Fatt derfor mot, o dere Guds betrodde venner, ved at den er kommet til syne, denne mektige og altbeherskende kraft, som var som en ånd som gjennomtrengte verdens legeme og fikk det til å sitre ved sin puls og bragte avgudsdyrkingens søyler til å skake og skjelve.

(De tre første periodene er oversatt av Shoghi Effendi og sitert i *The Advent of Divine Justice*, s. 6. Resten av utdraget er nylig oversatt.)

12. ... mennesker i hopetall vil reise seg mot dere, med undertrykkelse, hån og latterliggjøring. De vil sky all omgang med dere og overøse dere med spott. Men den himmelske Far vil opplyse dere i slik en grad at dere, lik solens stråler, vil spre overtroens mørke skyer, skinne strålende fra himmelens midtpunkt og opplyse jorden. Dere må stå fast på den tid disse prøvelsene kommer og vise overbærenhet og tålmodighet. Dere må stå imot dem med den ytterste kjærlighet og godhet. Betrakt deres undertrykkelse og forfølgelse som barns luner, og ikke legg noen vekt på hva de enn måtte gjøre. For til sist vil rikets opplysning overvinne verdens mørke, og deres stillings opphøyethet og storhet vil bli åpenbar og tydelig; ... Vær forvissset.

Sitert i «Bahá'í News» [«Star of the West»], bind 1, nr. 10, 8. september 1910, s. 1-2.

13. ...Om ikke lenge vil de onde gjerningsmenn der i landet reise seg for å overøse de sanne troende med fordømmelser og la sitt hat gå ut over de trofastes forsamling. Hver dag vil de påføre dem et pinefullt sår, hver time et lammende slag. De vil bebreide vennene den kjærligheten de nærer til Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá. De vil anse sine fordømmelser, sin forakt og sitt hat som berettiget og ikke spare seg noen anstrengelse for å tilføye vennene hvilken som helst skade det måtte ligge i deres makt å påføre dem. En slik oppførsel er i samsvar med skikkene og sedvanene hos folket før i tiden. I forgangne århundrer, på den tiden da de hellige manifestasjoner stod frem, handlet folket på akkurat denne

måten. Og nå, på denne tiden, er det uunngåelig at de vil gjenta slike handlinger, ja, opptre med større fordervelse enn før .... Det er derfor sikkert at du vil bli hjemsøkt av motgang, prøvelser og krenkelser for Den Velsignede Skjønnhets skyld. Likevel vil disse lidelsene være de reneste gaver og foræringer og et tegn på at du er godtatt ved Den Guddommelige Terskel.

(Fra en nylig oversatt tavle.)

14. Men etter at jeg har forlatt dere, vil noen kunne reise seg til strid idet de overøser dere med forfølgelse i sin bitterhet, og avisene vil kunne trykke artikler mot Saken. Stå fast i deres forvissning. Vær i god likevekt og ha ro i sinnet idet dere husker at dette kun er som den harmløse kvitringen av spurver, og at den snart vil opphøre ....

Derfor er min hensikt å advare og styrke dere mot beskyldninger, kritikk, spott og latterliggjørelse i avisartikler eller andre publikasjoner. La dem ikke bekymre dere. De er selve Sakens bekræftelse, selve kilden til bevegelsens oppbygning. Måtte Gud bekrefte den dag da et snes av kirkenes prester kan stå opp og med blottede hoder rope av sine lungers fulle kraft at bahá'íene farer vill. Den dagen vil jeg gjerne oppleve, for det er tiden da Guds Sak vil spre seg. Bahá'u'lláh har erklært at slike som disse er Sakens ilbud. De vil forkynne fra prekestolene at bahá'íene er dårer, at de er et ondt og urettferdig folk. Men vær dere faste og urokkelige i Guds Sak. De vil spre Bahá'u'lláhs budskap.

The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, 2. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), s. 428-430.

UTDRAG FRA SHOGHI EFFENDIS SKRIFTER

15. ...Jeg blir imidlertid forvisset og holdt oppe av overbevisningen, som aldri er svekket i mitt sinn, om at hva som enn skjer i Guds Sak, hvor foruroligende det enn måtte være i sine umiddelbare virkninger, bærer i seg en uendelig visdom og til sist går i retning av å fremme dens interesser i verden. Faktisk er våre erfaringer fra den fjerne fortid så vel som fra den senere tids begivenheter for tallrike og mangfoldige til å tillate noen tvil med hensyn til sannheten i dette grunnleggende prinsippet — et prinsipp som vi aldri må overse eller glemme under de omskiftelser som vårt hellige oppdrag i denne verden berøres av ....

Som enhver annen bevegelse har Saken sant nok sine egne hindringer, forviklinger og uforutsette vanskeligheter. Men til forskjell fra noen annen menneskelig organisasjon inngir den en ånd av tro og hengivenhet som aldri kan unnlate å bevege oss til å gjøre oppriktige og gjentatte anstrengelser for å møte disse vanskelighetene og dempe hvilke som helst motsetninger som kan og må oppstå.

23. desember 1922, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 27; s. 28.

16. På den ene siden har de bemerkelsesverdige åpenbaringene av Den Elskedes vilje og testamente — så forbløffende i alle sine aspekter, så ettertrykkelig i sine formaninger — utfordret og forvirret de skarpeste sinn, mens den stadig økende forvirringen i verden — truet som aldri før av nedbrytende krefter, heftige rivaliseringer, nye rystelser og alvorlig uorden — nærmest har overveldet hjertet og dempet iveren selv hos de som besjeles av den mest begeistrede tro på menneskehetens skjebne.

Og likevel, hvor ofte synes vi ikke å glemme de klare og gjentatte advarslene fra vår elskede Mester, som særlig i løpet av de avsluttende år av sitt virke på jorden understreket de «hårde sinnets prøvelser» som uunngåelig ville feie over hans elskede i Vesten — prøvelser som ville lutre, rense og forberede dem for deres edle oppgave i livet.

14. november 1923, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 50.

17. At Guds Sak i den kommende tid skulle bli vitne til mang en utfordrende stund og gjennomgå kritiske faser som forberedelse til æren forbundet med dens lovede herredømme i den nye verden, er igjen og igjen blitt ubestridelig stadfestet av vår avdøde Mester og blir rikelig bevist for oss alle av dens heltemodige fortid og stormfulle historie.

23. februar 1924, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 60-61.

18. Vi kan ikke tro at etter hvert som bevegelsen vokser i styrke, myndighet og innflytelse, så vil de forviklinger og lidelser den har måttet stri med i fortiden, minke tilsvarende og bli borte. Nei, etter som den vokser seg sterkere og sterkere, vil de fanatiske forsvarerne av rettroenhetens høyborger, hvilken tro de enn tilhører, reise seg og anstrenge seg til det ytterste for å slukke dens lys og bringe dens navn i vanry når de innser hvor dypt denne voksende troens innflytelse går.

12. februar 1927, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 123.

19. For la enhver ivrig forsvarer av Bahá'u'lláhs Sak innse at stormene som denne kjempende Guds tro nødvendigvis vil måtte møte, i takt med at oppløsningsprosessen i samfunnet skrider frem, vil bli voldsommere enn noen den allerede har opplevd. La ham være klar over at så snart det fulle omfang av den veldige fordringen som Bahá'u'lláhs tro har fremsatt, blir erkjent av de ærverdige og sterke rettroenhetens høyborger, som bevisst tar sikte på å beholde sitt kvelertak på menneskenes tanker og samvittighet, vil denne unge troen måtte kjempe med fiender som er sterkere og lumskere enn de grusomste torturister og mest fanatiske geistlige som har hjemsøkt den i fortiden. Hvilke fiender kan vel ikke fremstå, under de krampetrekningene som vil ramme en døende sivilisasjon, som vil forsterke de skjendigheter den allerede er blitt overøst med!

Vi trenger bare å henvise til advarslene ytret av ‘Abdu’l-Bahá for å fatte omfanget og arten av de kreftene som er bestemt til å strides med Guds hellige tro. I sitt livs mørkeste stunder, under ‘Abdu’l-Hamíds regime, da han stod klar til å bli deportert til de aller minst gjestfrie områdene av det nordlige Afrika, og på et tidspunkt da bahá’í-åpenbaringens lykkevarslende lys bare så vidt hadde begynt å demre over Vesten, ytret han i sitt avskjedsbudskap til Bábs fetter disse profetiske og illevarslende ord: «Hvor stor, hvor såre stor er ikke Saken! Hvor såre voldsomt er ikke stormløpet fra alle jordens folk og slekter. Om ikke lenge skal massenes larm i hele Afrika og i hele Amerika, europeernes og tyrkernes rop, Indias og Kinas mishagsytringer høres fra fjern og nær. Alle som én vil de reise seg i all sin kraft for å motstå hans Sak. Da skal Herrens riddere, bistått av hans nåde fra det høye, styrket av tro, hjulpet av forståelsens kraft og forsterket av Paktens hærskarer, reise seg og åpenbare sannheten i verset: ‘Se den forvirring som har rammet de beseiredes stammer!’»

Hans ord bebuder at vel vil kampen bli drabelig, men de vitner også om den fullstendige seieren som Det Største Navns forkjempere er bestemt å skulle vinne til sist. Folk, nasjoner og tilhengere av forskjellige trossamfunn vil samlet og etter tur reise seg for å knuse Sakens enhet, svekke dens kraft og fornedre dens hellige navn. De vil angripe ikke bare ånden som den innskjerper, men administrasjonen som er kanalen og instrumentet for og legemliggjørelsen av denne ånden. For etter hvert som den myndigheten Bahá’u’lláh har gitt det fremtidige bahá’í-samveldet blir stadig tydeligere, vil den utfordringen bli desto krassere som fra alle hold vil bli slynget mot de sannheter det hegner om.

21. mars 1930, i *The World Order of Bahá’u’lláh: Selected Letters*, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1974), s. 17-18.

20. Mellom bahá’í-troens institusjoner og de islamske geistlige organisasjoner som står i opposisjon til den, er et skille i ferd med å vokse frem. Bevegelsen oppstod i Egypt og brer seg stadig mer i Midtøsten, og med tiden vil den gjøre sin innflytelse gjeldende i Vesten. Denne adskillelsen pålegger enhver lojal forkjemper for

Saken plikt til å avholde seg fra alle ord eller handlinger som ville kunne virke negativt inn på det standpunkt våre fiender på eget initiativ har hevdet og befestet de siste par årene. Denne utviklingen er historisk, men opptakten til den kunne man hverken ane eller forvente i årene umiddelbart forut for 'Abdu'l-Bahás bortgang. Den kan sies å ha kjennetegnet vår tros formingstid og å ha banet veien for styrkingen av dens administrative orden. Etter hvert som denne bevegelsen skyter fart, etter hvert som den påskyndes ytterligere av holdningen hos de sivile myndighetene i Persia og av deres fremtidige handlinger, vil dens ringvirkninger uvegerlig vise seg i Vesten og vekke opp kirkens ledere og til slutt de sivile myndighetene til å bestride troens påstander og med tiden anerkjenne dens uavhengige stilling.... Våre motstandere i Østen har satt striden i gang. Våre fremtidige motstandere i Vesten vil i sin tur reise seg og føre den et skritt videre. I forventning om denne unngåelige striden påhviler det oss å bevare vår tro hel og ubeskåret, på en utvetydig måte og med udelt troskap, og å vise hva som særpreger dens guddommelig forordnede institusjoner.

15. juni 1935, i *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932-1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Committee, 1947), s. 4-5.

21. At krefter preget av gudløshet, av en rent materialistisk filosofi og av utilslørt hedenskap er sluppet løs, nå er i ferd med å spre seg og – ved å styrke sin stilling – begynner å trenge inn i noen av de mektigste kristne institusjoner i den vestlige verden, er noe ingen uhildet iakttagere kan unnlate å innrømme. At disse institusjonene er i ferd med å bli stadig uroligere, at noen få av dem allerede har en vag anelse om den gjennomtrengende innflytelsen som Bahá'u'lláhs Sak utøver, at de etter hvert som deres indre kraft svekkes og deres disiplin slakkes vil betrakte fremveksten av hans nye verdensorden med økende forferdelse og etterhånden bestemme seg for å angripe den, at en slik motstand igjen vil fremskynde deres fall – dette er noe som få, om noen, blant dem som oppmerksomt betrakter hans tros fremgang, ville være tilbøyelige til å betvile ....

Denne trusselen fra sekularismen har angrepet islam og undergraver dens gjenværende institusjoner. Den har invadert Persia, trengt inn i India og reist sitt triumferende hode i Tyrkia. Den har allerede vist seg både i Europa og Amerika og utfordrer, i vekslende grad og under forskjellige former og betegnelser, grunnvollen for enhver etablert religion ...

11. mars 1936, i *World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*, s. 180-181.

22. ...I sannhet skjebnesvangre er årene som avtegner seg foran oss alle. Tvillingprosessene indre oppløsning og ytre kaos går raskere for hver dag og beveger seg ubønnhørlig mot et klimaks
....

Det Største Navns samfunn — surdeigen som må syre hele deigen, den utvalgte rest som må overleve sammenrullingen av den gamle, æreløse, vaklende orden og bistå med å utbre en ny i dens sted, står rede, årvåkent, klarsynt og besluttsomt.... Regjeringer, raser, klasser og religioner vil bli misunnelige på samfunnets stigende anseelse og engstelige for dets økende styrke. Derfor vil de sette i gang voldsomme og mangfoldige angrep for å prøve å bringe dets røst til taushet og å undergrave dets grunnvoller. Jeg kan ikke annet enn kjenne meg forvisset om at dette samfunnet vil oppfylle sin bestemmelse uten å la seg påvirke av den relative dunkelheten som omgir det for tiden eller å la seg forferde av de styrkene som vil fylke seg mot det i fremtiden. Det vil ikke la seg avspore fra sin kurs, anfekke i sin sinnsro, svekke i sin besluttsomhet eller ryste i sine overbevisninger, uansett hvor smertefulle riene i en tidsalder med fødselsveer måtte være.

5. juli 1938, i *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932-1946*, s. 14.

23. ...Den første tiden i en verdensomveltning slipper løs krefter som frembringer en alvorlig forstyrrelse i den sosiale, religiøse, politiske og økonomiske likevekten i det organiserte samfunnet. Den skaper kaos og forvirring i politiske systemer, raselære, sosiale begreper, kulturelle normer, religiøse og handelsmessige for-

bindelser. Hvordan kan slike rystelser, av et så veldig og uhørt omfang, unngå å forårsake noen ringvirkninger for institusjonene i en så ung tro med læresetninger som har en direkte og avgjørende forbindelse med hvert av disse områdene for menneskers liv og adferd?

Det er derfor ikke til å undres over om fanebærerne for en så gjennomgripende tro, en så utfordrende Sak, finner at de berøres av påvirkningen fra disse kreftene som ryster verden. Det er ikke til å undres over om de finner at midt i denne malstrømmen av stridende lidenskaper er deres frihet blitt innskrenket, deres læresetninger ringeaktet, deres institusjoner angrepet, deres motiver rasket ned på, deres myndighet satt i fare, deres påstand avvist....

Troens egen utvikling vil måtte skape mangfoldige muligheter av en helt annen art, det være seg ved dens verdenssenter, på det nordamerikanske kontinent eller til og med i jordens mest fjerntliggende strøk. Disse mulighetene bør ikke få gå upåaktet hen, og de vil nok en gang kalle de amerikanske troende til å spille en rolle som ikke er mindre fremtredende enn de bidrag til fremme av Bahá'u'lláhs sak de tidligere har gitt gjennom sin felles innsats. I øyeblikket kan jeg bare nevne i fleng noen av disse mulighetene som særlig utpeker seg i ethvert forsøk på å ta et overblikk over fremtidens utsikter: ...

...bahá'í-samfunn i slike islamske land som Persia, Irak og Egypt vil bli befridd for den religiøse rettroenhets lenker, og de sivile myndighetene i disse landene vil deretter anerkjenne de nasjonale og lokale åndelige rådernes uavhengige status og religiøse karakter. Det må utvikles, samordnes og iverksettes forholdsregler og forsvarstiltak for å motvirke den fulle kraften av de unngåelige angrepene som geistlige organisasjoner innenfor ulike trosretninger i stigende grad vil sette i gang og ubønnhørlig opprettholde. Og sist, men ikke minst må man møte et mangfold av omstridte spørsmål, overvinne hindringer og påta seg ansvar for å sette en hårdt prøvet tro i stand til å gjennomgå, i tur og orden, stadiene for total ubemerkethet, for aktiv undertrykkelse og for fullstendig frigjøring. Dette vil i sin tur føre til at den blir anerkjent som en uavhengig tro, fullt ut likeverdig med sine søsterreligioner. Deretter vil den bli innført og anerkjent som

statsreligion, noe som i sin tur må etterfølges av at den påtar seg alle alminnelige og særlige rettigheter forbundet med en bahá'í-stat som fungerer med all den makt som tilkommer den. Og endelig må dette stadiet nå sitt høydepunkt i at det verdensomspennende bahá'í-samveldet trer frem. Det vil helt og holdent være besjelet av Bahá'u'lláhs ånd og vil utelukkende virke i direkte samsvar med hans lover og prinsipper....

I gjennomføringen av dette dobbelte korstoget må de tapre krigerne som kjemper i Bahá'u'lláhs navn og for hans Sak, nødvendigvis møte hårdnakket motstand og lide mangt et tilbakeslag. Deres egne instinkter må, i like høy grad som de konservative kreftenes raseri, kapitalmaktens motstand og innvendingene fra en fordervet og nytelsessyk generasjon, regnes med, resolutt bekjempes og fullstendig overvinnnes. Mens deres forsvarstiltak i forbindelse med den forestående kampen organiseres og utvides, kan det bli sluppet løs en storm av skjellsord og latterliggjøring og igangsatt fordømmelses- og feilinformasjonskampanjer mot dem. De vil snart kunne komme til å oppdage at deres tro er blitt angrepet, deres motiver misforstått, deres mål bragt i vanry, deres forhåpninger spottet, deres institusjoner foraktet, deres innflytelse forkleinet, deres myndighet undergravd og deres Sak til tider forlatt av noen få som enten vil være ute av stand til å forstå hva deres idealer går ut på eller uvillige til å ta belastningen ved den tiltagende kritikken som en slik strid med sikkerhet vil medføre. «På grunn av 'Abdu'l-Bahá,» har den elskede Mesteren profetert, «vil mang en prøvelse hjemseke dere. Problemer vil møte dere og lidelse ramme dere.»

I Vesten, i et av dens potensielle stormsentre, vil Bahá'u'lláhs uovervinnelige hær utkjempe et av sine voldsomste og mest ærerike slag, i hans navn og for hans Sak. Men la ikke denne hæren være redd for noen kritikk som måtte bli rettet mot den. La den ikke avskrekkes av noen fordømmelse som bakvaskerens tunge måtte forsøke å fornedre dens motiver med. La den ikke vike for den truende fremmarsjen av fanatismens, rettroenhetens, fordervelsens og fordømmenes styrker som måtte gå i forbund mot den. Kritikkens røst er en røst som indirekte forsterker forkynnelsen av dens Sak. Upopularitet tjener kun til å fremheve

kontrasten mellom den og dens motstandere, mens utstøtelse i seg selv er den magnetiske kraften som til sist vil måtte vinne de mest høyrøstede og forherdede blant dens fiender over til dens leir.

25. desember 1938, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), s. 2-3, s. 14-15, s. 41-42.

24. En oversikt over de fremtredende trekkene ved en forkynnergjerning som var så velsignet og fruktbar, bør heller ikke unnlate å nevne de profetiene som det utpekte Midtpunkt for Bahá'u'lláhs Pakt har nedtegnet med sin ufeilbarlige penn! De bebuder hvor voldsomt stormløpet vil bli som troens uimotståelige fremmarsj må fremkalle i Vesten, i India og i Det fjerne østen når den møter de ærverdige geistlige ordener i den kristne, den buddhistiske og den hinduistiske religionen. De bebuder den sterke uro som dens frigjøring fra den religiøse rettroenhetens lenker vil skape på det amerikanske, det europeiske, det asiatiske og det afrikanske kontinent.

1944, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 315.

25. Tidsrommet som skiller dem fra den endelige seieren, kan bli langt. Oppgaven kan bli vanskelig. Bestrebelsene som kreves av dem, kan bli store. I stunden for sine fødselsveer må menneskeheten gjennomleve mørke dager i forvirring og hårde prøvelser. De som skal bøte på dens lodd, vil bli stilt på strenge prøver. De vil bli overdyngnet med smertefulle piler av sine nåværende fiender, så vel som av dem som forsynet gjennom sine uutgrunnelige tilskikkelser vil oppreise, innenfra eller utenfra. Fremtidige forstyrrelser som ikke lar seg forutse, vil kunne påføre dem en hård ildprøve gjennom midlertidig adskillelse fra troens hjerte og nervesenter. Alt dette til tross: Jeg besverger dem ved det dyrebare blod som strømmet i slikt overmål, ved de talløse helgener og helter som ofret livet, ved det ypperste, det strålende offer som vår tros profet-forløper bragte, ved de lidelser som dens grunnlegger selv villig gjennomgikk så hans Sak skulle kunne leve, hans orden frelse en splittet verden og dens herlighet overstrømme hele planeten – jeg besverger dem, alt mens denne høy-

tidsstunden rykker nærmere, om å bestemme seg for aldri å vike, aldri å nøle, aldri å slappe av før hvert eneste mål er blitt fullstendig oppfylt i de planer som vil bli kunngjort på et senere tidspunkt.

30. juni 1952, i *Messages to the Bahá'í World 1950-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971), s. 38-39.

26. ...Larmen som den religiøse rettroenhetens talsmenn ganske visst vil få i stand, må de ikke la seg avskrekke av, ei heller av de begrensende tiltak som politiske ledere måtte sette inn. At de selv er få og deres potensielle fiender mange, må de ikke la seg forferde av. Ruste seg må de, med de virksomme våpen som deres egne hender langsomt og møysommelig har smidd i forventning om denne ærefulle og uunngåelige kampen med overtroens, fordervelsens og vantroens organiserte styrker. Til den uforlignelige kraften i Bahá'u'lláhs lære må de sette all sin lit, til hans veldes altbeseirende styrke og ufeilbarligheten av hans herlige og hyppig gjentatte løfter. Og la dem så gå på — hverken avskrekke eller forferdede, men rustede og tillitsfulle....

25. juni 1953, i *Citadel of Faith, Messages to America 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), s. 120.

27. De administrative problemene som møter dere, er mangfoldige og innfløkte. Motstanden som en fremvoksende tro nødvendigvis må møte, særlig fra den religiøse rettroenhetens ledere i de islamske landene i nord, vil bli tydeligere og skarpere etter hvert som troens institusjoner forfleres.

Tilføydd med Shoghi Effendis håndskrift i et brev datert 2. juli 1956, skrevet på vegne av ham til et nasjonalt åndelig råd i Afrika.

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV SHOGHI EFFENDI

28. ...For Sakens historie, særlig i Persia, er en klar illustrasjon av den sannhet at slike forfølgelser uvegerlig tjener til å styrke de troende i deres tro, ved å stimulere de åndelige evnene som slumrer i deres hjerter og ved å vekke i dem en ny og dypere bevissthet om deres plikter og ansvar overfor troen. Faktisk skaper Sakens fremgang i seg selv, ved å vekke hat og misunnelse hos folk og nasjoner, slike vanskeligheter og hindre for den selv som bare dens guddommelige ånd kan overvinne. 'Abdu'l-Bahá har ettertrykkelig erklært at verdens fiendskap og motstand vil øke i direkte forhold til troens utbredelse og fremgang. Jo større de troendes iver er og jo mer bemerkelsesverdig virkningen av deres prestasjoner er, desto voldsommere vil fiendens motstand bli.

20. januar 1935 til et nasjonalt åndelig råd.

29. Han er faktisk fullt klar over de vanskelighetene som vennene daglig møter i sitt forsøk på å grunnlegge og fullkommengjøre troens administrative maskineri, ikke bare i ditt senter, men over hele verden. Disse vanskelighetene og hindringene betrakter han imidlertid som uunngåelige, i og med at de er uløselig forbundet med selve den prosessen som Bahá'u'lláhs Sak er bestemt til å gjennomgå i sin utvikling og med tiden vil grunnfeste sin overlegenhet i verden gjennom. Ikke bare er slike vanskeligheter uunngåelige, men de bør faktisk betraktes som en gudegitt prøvelse. Gjennom den kan og vil vennene helt sikkert berike og fullkommengjøre de åndelige og moralske krefter som slumrer i dem og på den måten hjelpe til å grunnlegge den guddommelige sivilisasjonen som Gud har lovet dem.

Bahá'u'lláh har i sine tavler gjentatte ganger advart oss om at prøvelser og lidelser er likesom oljen som forsyner lampen. Saken kan ikke åpenbare sin fulle glans med mindre og føre den møter og lykkes i å overvinne nettopp de hindringene som nå og da står i dens vei og for en tid synes å true selve dens grunnvoller. Slike hindringer, prøver og prøvelser er faktisk skjulte velsignelser, og som sådanne vil de uunngåelig hjelpe til å

fremme troen.

31. juli 1935 til en troende.

30. ...skjønt han er blitt virkelig bedrøvet over å høre om den stadige og ondsinnede motstanden som Sakens fiender i ..., og spesielt den geistlige gruppen, retter mot de troende på stedet. Han ønsker imidlertid at du tilskynder vennene til ikke å føle seg det minste nedtrykte eller motløse, men med fornyet besluttosomhet, enhet og kraft fortsette å utføre sin hellige oppgave med å utbre og grunnfeste troen, i trygg forvisning om den strålende fremtiden som venter dem. Jo flere og sterkere forfølgelsene blir, desto dypere bør deres tro bli på det enestående oppdraget Bahá'u'lláh har betrodd dem og desto større deres iver etter å bidra til at det raskt blir gjennomført helt og fullt.

Denne Saken kan i likhet med enhver guddommelig Sak ikke bli effektivt grunnfestet dersom den ikke møter og modig beseirer de styrkene som motparten angriper med. Troens historie er i seg selv et tilstrekkelig bevis på det. Prøvelser og forfølgelser har alltid vært og vil fortsette å være Guds utvalgte lodd. Men de bør se på dem som skjulte velsignelser, for gjennom dem vil deres tro bli oppildnet, rensset og styrket. Bahá'u'lláh sammenligner slike tyngende prøvelser med oljen som forsyner Guds Saks lampe.

Vennene bør derfor ikke innta en holdning som er slik at de bare avfinder seg med forfølgelser. De bør heller ønske dem velkommen og benytte dem som et middel til sin egen åndelige vekst og også for å fremme Saken. Etter hvert som troen vokser seg sterkere og tiltrekker seg alvorlig oppmerksomhet og ettertanke fra utenverdenen, må vennene vente en lignende, om ikke større, økning av motstandernes styrker som fra alle hold, både verdslige og religiøse, vil samle seg for å undergrave selve grunnlaget for dens eksistens. Det endelige utfallet av en slik kamp, som sikkert vil bli formidabel, er klart for oss troende. En tro født av Gud og ledet av hans guddommelige og altgjennomtrengende ånd kan ikke annet enn seire til sist og vinne sikkert feste, uansett hvor utholdende og lumske kreftene er som den må kjempe med. Vennene bør være tillitsfulle og handle med den ytterste visdom og moderasjon og bør særlig avstå fra enhver provoserende

handling. Fremtiden er uten tvil deres.

24. juni 1936 til en troende.

31. ...Hans frykt gjelder snarere de vennene som på grunn av sin utilstrekkelige forståelse av den guddommelige kraften som på mystisk vis virker i troen, er tilbøyelige til å anse en slik utvikling som et varsel om troens undergang. I sine meddelelser til ... vennene i løpet av de siste par ukene har han alltid understreket det faktum, noe han også ønsker at du gjør i alle dine samtaler og din brevveksling med dem, at Saken før eller siden vil måtte lide under alle slags angrep og forfølgelser, at disse faktisk utgjør dens institusjoners hjerteblod og som sådanne utgjør en uadskillelig og vesentlig del av dens utvikling og vekst. Prøvelser og motgang er, som Bahá'u'lláh sier, oljen som forsyner Sakens lampe og er sannelig skjulte velsignelser. Vennene bør derfor ha tillit til at alle disse angrepene som Saken nå utsettes for i ..., er en nødvendig del av Sakens utvikling, og at følgen av dem vil være til fordel for dens beste interesser.

31. august 1937 til en troende.

32. ...Senere vil så de troende ha en reell mulighet til å forsvare Saken og gå i bresjen for den. Det vil skje når Sakens fremgang i seg selv på den ene siden og den tilsvarende tilbakegangen for geistlige organisasjoner på den annen uvegerlig vil tilskynde geistlige ledere innenfor kristenheten til å motarbeide og undergrave troen med voldsom kraft.

25. mai 1938 til et nasjonalt åndelig råd.

33. Det synes både merkelig og synd at kirken og presteskapet alltid, i enhver tidsalder, skulle være de argeste motstanderne av den selvsamme sannhet som de stadig formaner sine tilhengere til å være beredt på å motta! De er blitt så sterkt knyttet til formen at selve innholdet unnslipper dem!

Imidlertid kan fordømmelser av den typen som din prest offentlig fremførte mot deg og bahá'í-troen, ikke tilføye Saken noen som helst skade. De tjener tvert imot bare til å spre dens navn og gi den preg av en uavhengig religion.

17. februar 1945 til en troende.

34. Det er for ille at noen av vennene har forlatt troen på grunn av presset fra kirkelederne. Det var selvfølgelig uunngåelig at kirkeledere ville motarbeide oss. Mesteren har forutsagt at dette ville skje. Og likeledes vil selve arten av de begivenhetene som troen vokser og utvikles ved og tar medlemmer fra kirken gjennom, forårsake en reaksjon fra kirken mot oss. Vi må huske på at ethvert angrep fra de religiøse lederne i fortiden har vært et middel til å utvikle troen selv, fordi de som lytter til angrepene, ikke kan unngå å bli påvirket av troens renhet og oppriktighet.

19. juni 1957 til en troende.

UTDRAG FRA ET BREV SKREVET AV DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

35. De vidunderlige seirene vunnet i Bahá'u'lláhs navn, ... og triumfene som i økende grad høstes av hans hengivne og ivrige elskere i alle land, vil uten tvil tjene til å vekke troens indre og ytre fiender til nye forsøk på å angripe troen og dempe gløden hos dens tilhengere ...

...den gradvise utviklingen av Guds tro og dens fremmarsj vil nødvendigvis måtte skape motstandere, noe som er et utvilsomt varsel om den verdensomspennende motstanden som skal komme og en utvetydig forsikring om endelig seier.

Vi føler sterkt at ... tiden er inne til at de [vennene] klart forstår at de kritiske stridighetene som ligger foran oss er unngåelige, til at de gir dere sin fulle støtte når det gjelder å avverge med tillit og besluttsomhet de «piler» som vil bli rettet mot dem av «deres nåværende fiender, så vel som av dem som forsynet gjennom sine uutgrunnelige tilskikkelser vil oppreise, innenfra eller utenfra», og til å hjelpe og dyktiggjøre Guds tro til å nå større høyder, feire mer strålende triumfer og tilbakelegge mer avgjørende etapper i dens forutbestemte ferd mot full seier og verdensomspennende herredømme.

26. november 1974 til alle nasjonale åndelige råd.

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

36. ... Det Universelle Rettferdighetens Hus ber oss si at man må forvente at det vil bli skrevet bøker mot troen i et forsøk på å forvrengte dens læresetninger, rakke ned på dens prestasjoner, bakvaske dens grunnleggere og ledere og ødelegge selve dens grunnvoller. Vennene bør ikke bli utilbørlig bekymret når disse bøkene dukker opp, og i hvert fall bør det ikke gjøres noen sak av dem.

30. mars 1976 til et nasjonalt åndelig råd.

37. Etter hvert som deres undervisnings- og proklamasjonsarbeid går fremover, vil dere nødvendigvis stadig oftere bli stilt overfor de eldre religiøse institusjonene i ..., og det er standhaftighet av det slaget som ... har vist som vil bringe Saken respekt og tiltrekke seg Bahá'u'lláhs bekreftelser.

7. juni 1981 til et nasjonalt åndelig råd.

38. ...I disse tider kan bahá'íene forvente at fanatismens flamme vil tennes blant troens fiender i muslimske land. Når vennene imøtegår angrep, bør de lære å kombinere standhaftighetens og taperhetens ånd med kjærlighet og visdom. De bør unngå ordstrid og konflikt og oppføre seg på en slik måte at de ikke fremkaller gjengjeldelse. Dette innbefatter bruk av skjønn i deres undervisningsaktiviteter.

22. august 1983 til et nasjonalt åndelig råd.

39. Siden religiøst bigotteri og fundamentalisme øker i de fleste deler av verden, kan det være på sin plass at deres nasjonale råd forsøker å ruste bahá'íene mot slike angrep som finnes i denne boken⁶, som er så typisk for kristne kirkers tilnærming. Før eller senere vil, som dere vet, disse kirkene reise seg mot Saken.

Dere bes derfor om å overveie å be en skikket person eller gruppe av personer utarbeide passende materiale, kanskje til en brosjyre, som vennene kan bruke når de har å gjøre med feilaktige fremstillinger av bahá'í-læresetningene fra kristent hold.

18. oktober 1984 til et nasjonalt åndelig råd.

---

⁶ «A Guide to Cults and New Religions», John Boykin.

II. «Bahá'u'lláhs tro er på uimotstæelig fremmarsj»
Shoghi Effendi, *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America*, s. 51.

UTDRAG FRA BAHÁ'U'LLÁHS SKRIFTER

40. Si: Prøvelser er en horisont for min åpenbaring. Nådens sol skinner over den og utstråler et lys som hverken skyene av menneskers ørkesløse innbilninger eller angriperens tomme forestillinger kan formørke.

Følg i din Herres fotspor, og kom hans tjenere i hu likesom han kommer deg i hu, uforferdet av så vel larmen fra de likegyldige som fiendens sverd .... Spre din Herres søte dufter viden om og nøl ikke i hans Saks tjeneste, ikke engang kortere enn et øyeblikk. Den dag nærmer seg da det vil kunngjøres at seieren tilhører din Herre, den alltid tilgivende, den mest gavmilde.

Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), XVII, s. 42-43.

41. Se hvordan de foraktelige og tåpelige i denne religionsordningen gladelig har innbilt seg at de ved slike midler som blodbad, plyndring og forvisning kan slukke lampen som den guddommelige krafts hånd har tent eller formørke solen som skinner til evig tid. Hvor ytterst uvitende de synes å være om den sannhet at slik motgang er oljen som forsyner denne lampens flamme! Slik er Guds forvandlende kraft. Han forandrer hva han enn vil. Han har sannelig makt over alle ting ....

Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, XXIX, s. 72.

42. ...Si: De fryktelige stormene og hvirvelvindene skapt av verden og dens folk kan aldri ryste grunnvollen som mine utvalgte klippefaste støhet hviler på. Nådige Gud! Hva kunne ha tilskyndet disse menneskene til å trellebinde og fengsle den evige sannhets elskede? ...Den dag nærmer seg imidlertid da de trofaste vil se rettferdighetens sol skinne i sin fulle stråleglans fra herlighetens daggry. Således belæres du av hele tilværelsens

Herre i dette hans pinefulle fengsel.

Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, CLXII, s. 341-342.

43. ...Med hver ny prøvelse åpenbarte han et fullere mål av din Sak og opphøyet ditt ord ytterligere.

Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), s. 37.

44. ...Om de skulle forsøke å skjule hans lys på fastlandet, vil han visselig reise hodet fra oseanets midte, oppløfte sin røst og forkynne: «Jeg er verdens livgiver!» ...Og om de kaster ham i et dystert hull, vil de finne ham sittende på jordens høyeste høyder og høre ham rope høyt til hele menneskeheten: «Se, verdens attrå er kommet i sin velde, sin herskermakt, sitt overopphøyede herredømme!» Og om han begravnes i jordens dyp, skal hans ånd heve seg til himmelens høyeste punkt og la disse ord runge: «Se, herligheten kommer! Se Guds rike, Gud den aller helligste, den nådige, den allmektige!»

Sitert i *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 108.

45. I dette nu minnes vi våre elskede og bringer dem de glade tidender om Guds usvikelige nåde og om de ting de er blitt tilgodesett med i min lysende Bok. Dere har tålt fiendenes klander for min kjærlighets skyld og har på min vei standhaftig utholdt de pinefulle grusomheter som de ugudelige har påført dere. Dette bevitner jeg selv, og jeg er den allvitende. Hvor såre stort er vel ikke tallet på de steder som er blitt foredlet med deres blod for Guds skyld. Hvor tallrike er vel ikke byene hvor deres klagende røst er blitt oppløftet og deres smertefylte jammer har lydt. Og hvor mange er vel ikke fengslene dere er blitt kastet i av tyranniets skarer. Vit for visst at han vil gjøre dere seierrike, vil opphøye dere blant verdens folk og vil vise deres høye stilling for alle nasjoners blick. Han vil ganske visst ikke la sine yndlingers belønning gå tapt.

Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas (rev. utg.) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), s. 246-247.

46. ...Sannelig, en gang gjør Gud sin Sak seierrik ved sine fienders hjelp og en annen gang ved sine utvalgte hjelp. Angående disse rene og salige sjeler har vår herlighets Penn åpenbart det som overgår den hele verden, dens skatter og hva som enn måtte finnes i den. Om ikke lenge skal de likegyldige og misdederne betales tilbake for det som deres hender har forøvet.

(Fra en nylig oversatt tavle.)

47. Hva som enn hender i tilværelsens verden, er lys for hans elskede og ild for oppvigleriets og stridens folk. Om enn en av Guds venner skulle lide all verdens tap, ville han likevel tjene på det, mens virkelig tap ville lides av slike som er egensindige, uvitende og foraktelige. Skjønt forfatteren av følgende utsagn hadde ment det annerledes, finner vi likevel at det passer på utøvelsen av Guds uomstøtelige vilje: «Mynt eller krone, du vinner i alle fall». Guds venner skal få vinning og fordel under alle forhold og skal oppnå sann rikdom. I ilden forblir de kalde og fra vannet kommer de opp tørre. Deres anliggender adskiller seg fra menneskenes anliggender. Vinning er deres lodd, hva handelen enn måtte være. Dette bevitner alle vise med øyne som ser og alle rettferdige med ører som hører.

(Fra en nylig oversatt tavle.)

UTDRAG FRA 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER OG MUNTlige UTSAGN

48. Guds venner støttes av riket i det høye, og de vinner sine seire ved den aller største ledelses samlede styrker. For dem vil således enhver vanskelighet bli jevnet ut, ethvert problem bli løst svært lett.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (rev. utg.) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), s. 279.

49. ...Snart vil Vestens egner bli så strålende som Østens horisonter og sannhetens sol skinne med en stråleglans som vil få villfarelsens mørke til å avta og forsvinne. Stor er den skaren som vil reise seg for å motarbeide dere, som vil undertrykke dere, overdyngte dere med klander, godte seg over deres motgang, regne dere for folk man må unngå og tilføye dere overlast. Likevel skal deres himmelske Far skjenke dere slik åndelig opplysning at dere skal bli likesom solens stråler som jager vekk de mørke skyene og bader jordens overflate i en flom av lys. Det påhviler dere, når disse prøvelsene enn måtte ramme dere, å stå fast og å være tålmodige og utholdende. Istedenfor å gi igjen med samme mynt bør dere gjengjelde motstand med den ytterste velvilje og hjertevarme og på ingen måte legge noen vekt på grusomheter og krenkelser, men heller betrakte dette som barns tankeløse handlinger. For til sist vil rikets utstråling overvinne mørket i tilværelsens verden, og det vil bli umiskjennelig klart hvilke hellige og opphøyede mål dere har. Intet skal forbli skjult: Selv om olivenoljen lå lagret i det dypeste hvelv, så skal den en dag brenne klart fra lampen på vardens topp. De små skal gjøres store, og de kraftløse skal gis styrke. De som er i sine spede år, skal bli rikets barn, og de som har fart vill, skal ledes til sitt himmelske hjem.

(Fra en nylig oversatt tavle.)

50. ...Du skrev at Guds Sak har vokst i betydning i ditt land. Det er ingen tvil om at Guds tro vil gjøre fremskritt fra dag til dag der i landet, for den vil bli hjulpet av Den Hellige Ånds støttende kraft og Guds Ords bestyrkelse. Det finnes heller ingen tvil om at

medlemmer av den kristne prestestand vil reise seg mot den i uforsonlig fiendskap, med ønske om å forurette dere og undertrykke dere og i et forsøk på å skape tvil hos dere. For utbredelsen av Guds Sak vil føre til at det går tilbake med dem slik det gikk tilbake med fariseerne før dem og medføre at de mister den verdigheten og anseelsen de nå har blant folk.

Tenk over Jesu tid og de gjerningene som ble gjort av de jødiske geistlige og fariseerne. Slike gjerninger vil i dag bli gjentatt ved disse kristne prestenes hånd. Men vær ikke urolige. Vær faste og støe, for det er sikkert at en skare av sjeler skal reise seg med uendelig kjærlighet for å tre inn i Guds rike. Disse sjelene skal belønne dere for ubehagelighetene, ydmykelsene og forakten som dere blir utsatt for av presteskapet. De krenkelser som tilføyes dem av de sistnevnte, skal de besvare med gode gjerninger, inntil rikets barn til sist, som tidligere tiders erfaring har godtgjort, skal vise seg overlegne og vinne seier. Vær forvisset om det.

(Fra en nylig oversatt tavle.)

51. Alle som reiser seg for å tjene Guds Sak, vil bli forfulgt og misforstått. Det har alltid vært slik og vil alltid være det. La hverken fiende eller venn forstyrre deres sinnsro, ødelegge deres lykke eller hindre dere i å nå målet. Stol fullt og helt på Gud. Da vil forfølgelse og baktalelse gjøre dere desto mer strålende. Deres fienders renkespill vil slå tilbake på dem selv. De og ikke dere vil lide. Undertrykkelse er den vind som puster til Guds kjærlighets ild. Ønsk forfølgelse og tyngsler velkommen. En soldat kan bære våpen, men inntil han har møtt fienden i kamp, har han ikke gjort seg fortjent til en plass i kongens hær. La intet overvinne dere. Gud er deres hjelper. Gud er uovervinnelig. Stå fast i den himmelske Pakt. Be om styrke. Den vil bli gitt dere, uansett hvor vanskelige forholdene måtte være.

«Star of the West», bind 4. nr. 5 (5. juni 1913), s. 88 — revidert oversettelse.

52. Og nå kan dere være forvisset om at dere vil bli hjulpet og styrket hvis dere handler i samsvar med Bahá'u'lláhs lære-

setninger. Dere vil bli gjort seierrike i alt dere går i gang med, og alle jordens innvånere vil være ute av stand til å motstå dere. Dere er erobrere fordi Den Hellige Ånds kraft bistår dere. Over og bak alle fysiske og sansbare krefter skal Den Hellige Ånd selv hjelpe dere.

«Star of the West», bind 8. nr. 8 (1. august 1917), s. 103 — revidert oversettelse.

UTDRAG FRA SHOGHI EFFENDIS SKRIFTER

53. ...Dersom dette landet i fremtiden skulle bli rammet av ulike lidelser og ulykker — dersom det i tillegg til de trengsels-tider vi er inne i skulle komme et utbrudd av omfattende sivil oppstand — dersom landets allerede mørke horisonter skulle bli enda dystre og mer illevarslende, så bør dere hverken fylles av angst og fortvilelse eller la dere avlede, enn ikke en hårsbredd, fra den rette og veloverveide kurs som dere har fulgt frem til i dag — med andre ord: fra å fortsette deres iherdige, utrettelige og uforminskede bestrebelser på å øke antallet administrative bahá'í-institusjoner, forsterke deres grunnvoller, styrke det gode navn og rykte de har og befeste den respekt og anseelse de nyter. Når dette uskyldige og forurettede samfunnet befris for fangenskapets lenker og slipper ut av fiendens og undertrykkerens grep, må det nødvendigvis ledsages av alminnelige rystelser og forstyrrelser. Når Bahás folk oppnår en stilling der de vil nyte virkelig heder, velvære og ro, må dette uunngåelig møte fiendskapet og motbøren, den larmende motstanden og de heftige protestene fra alle dem som nærer uvilje og hat mot dem. Skulle derfor motgangens opprørte hav bli enda uroligere, skulle trengselens storm øke i styrke og angripe det hårdt prøvede samfunnet fra alle seks sider med nye ulykker, så vit uten å nøle og med fast overbevisning at befrielsens stund er kommet nær, den fastsatte tid da løftene fra fordem skal nå sin strålende oppfyllelse, og at alle midler er gjort klare og lagt til rette for at de hardt pressede tilhengerne av Det Største Navn der i landet skal vinne en enestående og overveldende seier. Målbevissthet og usvikelig besluttsomhet er de

egenskaper som nødvendigvis må fremvises av Bahás folk om de skal lykkes i å tilbakelegge disse siste gjenstående etappene og se sine inderligste håp og kjæreste ønsker bli virkelighet, på det høyeste plan og på en måte som vil fylle dem med forbløffelse. Slik er Guds praksis — og «Du vil aldri finne noen endring i Guds praksis».⁷

11. januar 1928 til medlemmene av Nasjonalt Åndelig Råd i Persia — oversatt fra persisk.

54. ...det sømmer seg for oss, mens vi på avstand forventningsfullt iakttar det gripende skuet av Bahá'u'lláhs kjempende tro, å søke varig trøst og styrke i tanken på at hva som enn måtte ramme denne Saken, hvor alvorlige og ydmykende de enn måtte være, de hjemsøkelsene som fra tid til annen kan synes å ramme bahá'í-troens organiske liv eller gripe forstyrrende inn i dens administrative maskineris funksjoner, så vil slike ulykker til sist uvegerlig vise seg å være en skjult velsignelse som en visdom uutgrunnet for oss alle har utformet for å grunnlegge og befeste Bahá'u'lláhs herredømme på denne jord.

1. januar 1929 i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 164.

55. ...Tallrike og sterke har de kreftene vært som har spunnet intriger, både innenfra og utenfra, både i fjerne og nære land, for å slukke dens lys og utslette dens hellige navn. Noen har forlatt dens prinsipper og skjendig forrådt dens sak. Andre har slynget mot den de strengeste fordømmelser som de forbitrede lederne av noen geistlig institusjon er i stand til å uttale. Atter andre har overdyngnet den med de lidelser og ydmykninger som den øverste statsmyndighet i sin maktfylde alene kan forvolde.

Det meste dens erklærte og hemmelige fiender kunne håpe på å utrette, var å hemme dens vekst og for en stund tilsløre dens målsetning. Det de i virkeligheten oppnådde, var å lutre og rense dens liv, å bevege den enda dypere, å oppildne dens sjel, å beskjære dens institusjoner og befeste dens enhet. Et skisma, en

---

⁷ Koranen 33:62 og 48:23.

varig splittelse i den veldige tilhengerskaren, maktet de aldri å skape.

De som sviktet dens sak, dens lunkne og fryktsomme tilhengere, visnet bort og falt som dødt løv, uten evne til å fordunkle dens utstråling eller til å bringe dens oppbygning i fare. Dens mest uforsonlige motstandere, de som angrep den utenfra, ble kastet fra sine maktposisjoner og møtte sin undergang på den mest forbløffende måte. Persia hadde vært den første til å undertrykke og motarbeide den. Dets monarker hadde falt på ynkelig vis, deres dynasti var brutt sammen, deres navn ble forbannet, presteskaper som hadde vært deres forbundsfelle og støttet opp om deres stadig mer svekkede stat, var kommet fullstendig i vanry. Tyrkia, som tre ganger hadde landsforvist dens grunnlegger og påført ham et grusomt og livslangt fangenskap, hadde gjennomgått en av de alvorligste prøvelser og mest vidtrekkende revolusjoner som dets historie kan berette om og hadde krympet fra å være et av de mektigste verdensriker til å bli en liten asiatisk republikk. Dets sultanat var utslettet, dets dynasti var styrtet, dets kalifat, islams mektigste institusjon, var avskaffet.

Imens vokste troen som hadde vært gjenstand for slike avskyelige forræderier og målet for slike ulykksalige angrep, seg sterkere og sterkere og gikk fremover, uten å ha latt seg skremme eller splitte av de angrep den var blitt utsatt for. Midt i alle prøvelser hadde den inspirert sine trofaste tilhengere til en beslutsomhet som ingen hindring, hvor formidabel den enn måtte være, kunne svekke. Den hadde tent en tro i deres hjerter som ingen vanskjebne, den være seg enn så dystert, kunne slukke. Den hadde inngitt deres hjerter et håp som ingen kraft, hvor målbevisst den enn måtte være, kunne tilintetgjøre.

11. mars 1936 i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 195-196.

56. ...enhver tilsynelatende prøve som den allmektiges uutgrunnelige visdom anser det nødvendig å hjemseke hans utvalgte samfunn med, tjener bare til å vise dets grunnleggende samhold på ny og til å befeste dets indre styrke ...

For slike tilkjennevisninger av et alltid årvåkent forsyns inngrep må de som har sluttet seg til Det Største Navns samfunn,

føle seg evig takknemlige. Ethvert nytt tegn på hans usvikelige velsignelse på den ene siden og på hans hjem søkelse på den annen kan ikke annet enn inngi dem et veldig håp og mot ....

Ganske visst er dere få i tallet og har ennå begrensede erfaringer, evner og ressurser. Og dog er kraften som deres livskall henter sin styrke fra, ubegrenset i sin rekkevidde og ikke til å måle i sin intensitet. Ganske visst vil de fiendene kunne være rasende, tallrike og uforsonlige som hver ny økning i fremgangen for deres livsoppgave vil måtte oppreise. Og dog vil de usynlige hærs-karene som ifølge løftet må ile dere til unnsetning hvis dere viser utholdenhet, til sist sette dere i stand til å gjøre fiendenes forhåpninger til skamme og deres styrker til intet. Ganske visst er de velsignelsene som til sist vil måtte krone fullførelsen av deres livsgjerning hevet over enhver tvil og de guddommelige løftene dere er gitt faste og ugjenkallelige. Og dog vil størrelsen av den anselige belønningen hver enkelt av dere skal høste, måtte avhenge av hvor meget deres daglige anstrengelser vil ha bidratt til å gi denne livsgjerningen større omfang og til å påskynde dens seier.

25. desember 1938, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), s. 2; s. 16.

57. Kjære venner! Mangfoldige, ulike og til tider ytterst farlige har de tragiske krisene vært som fienden fra tid til annen har fremkalt i troens rekker ved sitt blinde hat, sin grenseløse innbilskhet, sin utrolige dårskap, sin usle falskhet og sin himmelstrebende ærgjerrighet. En tro som er så ung og hegner om et så kostelig løfte, har mottatt hogg som er like så fryktelige og forræderiske som noen verdens religiøse historie kan berette om. De ble tilføyet den av noen av dens mektigste og mest navngjetne tilhengere, av personer som en gang var dens betrodde og dyktigste utbredere, talsmenn og administratorer. Gjerningsmennene kom fra rekkene av troens mest respekterte og høytstående innehavere av betrodde verv, det være seg som ledsagere, sekretærer eller utpekte stedfortredere for troens forløper, for dens opphavsmann eller for hans Pakts Midtpunkt. Og den er til og med blitt påført skade av de som ble talt blant manifestasjonens

slekt, Bahá'u'lláhs bror, sønner og døtre ikke unntatt, heller ikke den person som Báb selv hadde eslet til sin etterfølger.

Nesten hver eneste side i annalene for troens stormfulle historie skildrer en ny krise, er bebyrdet med beskrivelsen av nok en ulykke, forteller historien om et usselt forræderi og er tilsmusset av beretningen om usigelige grusomheter. Ut fra disse opp-tegnelsene trer denne ypperste sannhet frem, klar og ubestridelig: Ved hvert nytt utbrudd av fiendskap mot troen, det være seg innenfra eller utenfra, har forsynet laget det slik at et tilsvarende mål av utstrømmende nåde er blitt frigjort. Den understøtter troens forsvarere, overvinner dens motstandere og lar den gå fremover med fornyet kraft. De måter denne krafttilførselen viser seg på, vil i sin tur fremkalle ny fiendtlighet i kretser som inntil da var ukjent med de utfordrende momenter den innebærer. Denne økte fiendtligheten ledsages av en enda mer slående åpenbaring av guddommelig kraft og en rikeligere utgytelse av himmelsk nåde. Ved å sette troens forsvarere i stand til å notere seg enda mer strålende seire vil dette bringe frem stridsspørsmål av enda mer vital betydning og få enda mer formidable fiender til å reise seg mot en Sak som i siste instans ikke kan annet enn å avklare disse spørsmålene og knuse motstanden fra disse fiendene gjennom en enda mer strålende avsløring av sin iboende kraft.

Bahá'u'lláhs tro er på uimotståelig fremmarsj, drevet frem av den ansporende påvirkningen som skapes både av dens fienders uklokskap og av dens egen skjulte kraft. Sett i lys av det vekselspillet som nettopp er beskrevet, løser denne fremmarsjen seg opp i en serie rytmiske pulsslag. De er blitt utløst gjennom dens fienders eksplosjonsartede utbrudd på den ene siden og den guddommelige kraftens vibrasjoner på den annen. Av dem føres troen med stadig økende kraft langs den forutbestemte kursen som er blitt trukket opp for den av den allmektiges hånd.

Uansett hvilket hold motstanden mot troen måtte komme fra, hvilken form den måtte anta eller hvor voldsomme dens utbrudd måtte være, så er den ganske visst drivkraften som på den ene siden ansporer sjelene til dåd hos dens tapre forsvarere og på den annen øser av den guddommelige og uuttømmelige kraftens friske kilder for dem. Vi som er blitt kalt til å representere, forsvare og

fremme troens interesser, bør derfor hilse motstanden velkommen som både en gudegitt gave og en gudegitt mulighet og langt fra betrakte noe utslag av fiendskap som et tegn på at troens grunnpilarer er i ferd med å svekkes. Hvis vi bevarer pågangsmotet, kan vi utnytte denne muligheten til å fremme hans tro og til å jage dens fiender på flukt og utrydde dem fullstendig.

Troens heltetid ble født i smerte, fostret i motgang og avsluttet i prøvelser som var like så pinefulle som de som hilste dens fødsel. Den er blitt etterfulgt av formingstiden, som vil bli vitne til at de skapende kreftene som troen har frigjort, gradvis vil anta fastere form og til at den verdensorden som disse kreftene ble satt i gang for, deretter vil komme til syne.

Når så skjer, vil det vekke voldsom og uforsonlig motstand. Vi begynner så vidt å få en svak anelse om den bestyrrelsen som fremveksten av Bahá'u'lláhs orden må og vil vekke, den misunnelsen den sikkert nok vil skape, de uriktige fremstillinger den ubønnhørlig vil bli utsatt for, de tilbakeslag den før eller senere vil måtte lide, det oppstyr den med tiden vil måtte forårsake, de frukter den til sist vil måtte høste, de velsignelser den med nødvendighet vil måtte skjenke og den strålende gullalderen den uvegerlig vil måtte innvarsle. Etter hvert som den gamle orden smuldrer bort under vekten av en så veldig åpenbaring, vil disse forholdene bli stadig tydeligere og mer slående.

12. august 1941, i *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932-1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Committee, 1947), s. 50-52.

58. ...Vi kan oppdage en ikke mindre tydelig inndeling i ulike trinn når det gjelder typen av motstand den har måttet møte ...En guddommelig innsatt orden vokser frem i det kristne Vesten og har hatt sin første innvirkning på sivile og geistlige institusjoner. Dermed tegner det nå til at de som støtter opp om motstanden vil innbefatte etablerte regjeringer og systemer forbundet med de eldste og dypest forskansede geistlige hierarkier i kristendommen. Gjennom disen av en stadig mer utbredt fiendtlighet kan vi samtidig skjelne at visse samfunn innenfor dens fold gjennomgår en smertefull, men vedvarende utvikling gjennom flere stadier —

fra å være ukjent til å bli fordømt, så uavhengig og dernest anerkjent. I løpet av de påfølgende århundrer vil disse stadiene nødvendigvis måtte nå sitt høydepunkt i at troen blir sikkert grunnfestet og i at det verdensomspennende bahá'í-samveldet blir grunnlagt i sin fulle makt og myndighet ....

Til tross for de hogg som er blitt rettet mot dens vordende kraft, det være seg av de verdslige og åndelige makthaverne utenfra eller av dens ondsinnede fiender innenfra, har Bahá'u'lláhs tro, så langt fra å breste eller bøye seg, blitt stadig sterkere og mer seierrik. Hvis man leser troens historie rett, kan den sies å løse seg opp i en serie pulsslag, i en veksling mellom kriser og seire, som fører den stadig nærmere dens guddommelig forordnede bestemmelse ....

Prøvelsene som har ledsaget den gradvise utviklingen av Bahá'u'lláhs tro, har faktisk vært av en alvorligere art enn de som fortidens religioner har lidt under. Til forskjell fra de religionene har imidlertid disse prøvelsene mislykkes fullstendig i å svekke dens enhet og i å åpne en bresje i dens tilhengers rekke, selv av forbigående art. Den har ikke bare overlevd disse ildprøvene, men har kommet lutret og uskadet ut av dem, utstyrt med større evne til å møte og overvinne enhver krise som dens uimotståelige fremmarsj måtte forårsake i fremtiden ....

Oss er det blitt forunt å forstå betydningen, i den grad våre begrensede sinn kan fatte den, av disse forbløffende begivenhetene forbundet med Guds tros vekst og grunnfestelse. Vi kan ikke nære noen tvil om at det den allerede har oppnådd i de første hundre år av sitt liv, gir tilstrekkelig garanti for at den vil fortsette å rykke frem og innta nye høyder, rive ned ethvert hinder, åpne nye horisonter og vinne enda veldigere seire helt til dens ærefulle oppdrag, som strekker seg inn i de dunkle tidsepokene som ligger foran oss, er blitt fullstendig fullført. Dette gjelder uansett hva som måtte vederfares denne Guds spede tro i fremtidige tiår eller i påfølgende århundrer, uansett hvilke sorger, farer og prøvelser neste trinn i dens verdensomspennende utvikling måtte forårsake, uansett fra hvilket hold de kommende angrepene fra dens nåværende eller fremtidige motstandere måtte bli satt inn, uansett hvor store gjenvordigheter og tilbakeslag den vil måtte tåle.

1944, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), forord s. XVII; s. 409; s. 410; s. 412.

59. Slike betraktninger bør slett ikke skape det minste spor av rådvillhet, motløshet eller tvil i våre sinn og hjerter. De burde styrke grunnlaget for våre overbevisninger, gjøre det klart for oss at troen ikke kan gå til grunne, at den følger forunderlige veier og ikke lar seg overvinne. Den er blitt utsatt for angrep som ondsinnede og formidable fiender fra kongenes, fyrstenes og de geistliges rekker gjentatte ganger har rettet mot den. Voldsomme indre prøvelser har rystet den i over et århundre. Dens forkjempere er forholdsvis ukjente. Tiden er ugunstig, og fordervelse har preget slektene under troens oppkomst og vekst. Dette til tross har den økt i styrke, bevart sin enhet og forblitt ubeskadiget, utsendt sitt lys i fem verdensdeler, bygget institusjonene i sin administrative orden, spredt dens utløpere til jordens fire hjørner og satt i gang sine planmessige felttog både på den vestlige og den østlige halvkule.

For slike goder, for et slikt slående og veldig sannhetsbevis for de uovervinnelige kreftene som vår dyrebare tro besitter, kan vi bare bøye hodet i ydmykhet, ærefrykt og takknemlighet. Vi kan bare fornye vårt troskapsløfte overfor den, beslutte å vise oss trofaste overfor dette løftet ved en pakt i vårt eget hjerte og holde ut til siste slutt, helt til vår jordiske del av tjenesten for en så opphøyet og uvurderlig Sak er blitt helt og fullt oppfylt.

15. juni 1946, i *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932-1946*, s. 104.

60. Denne nye ildprøven som troen i denne uventede stund er blitt rammet av i samsvar med forsynets gåtefulle styrelse, har langt fra tildelt dens institusjoner eller eksistens et dødbringende slag. Faktisk bør prøvelsen sees på som en skjult velsignelse — ikke en «ulykke», men et Guds «forsyn», ikke et ødeleggende styrtregn, men et «mildt regn» på en «grønn gressgang», en «veke» og «olje» for hans tros «lampe», en «føde» for hans Sak, «vann for det som er plantet i menneskenes hjerter», en «krone

satt på hodet» til hans budbringer for denne dag.

Uansett hva utfallet av den vil bli, så har den virket som et basunstøt, denne plutselige uroen som har grepet bahá'í-verdenen og gitt nye forhåpninger til og satt mot i den skaren av troens fiender som er oppsatt på å slukke dens lys og utslette den fra jordens overflate. Til basunstøtet har verdenspressen gitt sitt besyv med, sammen med ropene fra troens høyrøstede fiender og offentlige protester fra velvillig innstilte mennesker og myndighetspersoner. Sammen har de forkynt vidt og bredt at den eksisterer. De har gjort dens historie offentlig kjent, forsvart og kunngjort dens sannheter, vist hva slags institusjoner den har og gitt dens mål og hensikter til kjenne....

Det åndelige verdenskorstoget som nylig er satt i gang, utgjør i høyden bare Den Mindre Plan i gjennomføringen av den allmektiges hovedplan for menneskehetens frelse. Som et resultat av dette oppstyret som forbigående har lammet det store flertall av Bahá'u'lláhs organiserte tilhengere i hans fødeland, har korstoget lidt et alvorlig tilbakeslag. Og likevel er Guds overordnede plan, som skrider frem på gåtefullt vis og i motsetning til de ordnede og velkjente prosessene i en klart utarbeidet plan, blitt tilført en kraftimpuls av en styrkegrad som bare ettertiden vil kunne danne seg et riktig bilde av.

20. august 1954, *Citadel of Faith, Messages to America 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), s. 139; s. 140.

61. Uansett hvor hårde deres prøvelser måtte synes og hvor nedslående den nåværende situasjonen måtte virke, så må de huske på at den tro de skylder sin troskap for ikke så svært lenge siden har ridd av langt verre stormer som til tider syntes å kunne oppsluke og utslette dens vordende institusjoner. Den guddommelig unnfangede administrative ordens nyplantede ungtre, som hadde slått dype røtter i tysk jord, bøyde seg forbigående under den orkanen som feide så voldsomt over det. Ikke før hadde stormen rast fra seg, så rettet det seg opp, vokste med ny livskraft, dannet toppgrener og sidegrener som nå overskygger hele landet og til og med strekker seg så langt som inn i hjertet av Østerrike.

At de så mirakuløst har opplevd å komme seg på fote igjen

etter en så drepende hård ildprøve, burde alene vise seg tilstrekkelig til å gi ny åndelig kraft til dem som ble utsatt for den så vel som til den nye generasjonen som ennå befinner seg så nær disse hendelsene at den kan forstå hvor ytterst voldsom denne prøven var. Denne nye kraften vil ikke bare sette dem i stand til å motstå enda hårdere angrep, men vil tilskynde dem — ung som gammel, mann som kvinne — til å kjempe med fordoblet kraft og dypere hengivelse for å imøtekomme stundens presserende og mangfoldige behov.

Tilføyd med Shoghi Effendis håndskrift på et brev datert 14. august 1957 og skrevet på hans vegne til et nasjonalt åndelig råd. *The Light of Divine Guidance*, bind 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag GmbH, 1982), s. 303-304.

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV SHOGHI EFFENDI

62. Det består alltid en viktig forskjell mellom venner og prøvede venner. Uansett hvor dyrebart det første slaget måtte være, så avhenger Sakens fremtid av den sistnevnte typen. Inntil i dag er de tyske vennene blitt ansett som kjærlige bahá'ier. Fra nå av kan de regnes som prøvede bahá'ier.

I ethvert land hvor slike vanskeligheter oppstår, munner de vanligvis ut i forøkt kraft og mer energisk tjeneste for Saken.

4. april 1930 til en troende, i *The Light of Divine Guidance*, bind 1, s. 34-35.

63. Vennene ... bør ikke kjenne seg i villrede, for de har Bahá'-u'lláhs forsikring om at uansett av hvilken art eller beskaffenhet de kreftene er som yter motstand mot hans Sak, så er det hevet over enhver tvil at den til sist vil seire.

30. august 1937 til en troende.

64. ...Men la dem vite med sikkerhet at stormangrepet fra både den vantro og undertrykkeren vil bli til et middel til å utbre denne guddommelige Saken, til å forkynne Guds Ord og til å styrke

grunnvollen for hans hellige tro. Og la dem vite at troens fiender i siste omgang vil bli fullstendig overmannet, at Guds Sak vil komme seirende ut og at hans Ord vil bli enerådende.

21. oktober 1946 til en troende. Ikke oversatt tidligere.

65. Han setter svært stor pris på at deres råd har forsikret ham om sin varige troskap mot ham og mot Mesterens vilje og testamente. Som dere lett kan forestille dere, har denne fiendtlige holdningen hos Mesterens familie vært et svært sørgelig og tungt slag for ham. Men selv om han i mange år skjernet dem ved sin taushet, ble han til sist tvunget til å tale åpent om dette for å beskytte troen. I hundre år har vår kjære Sak lidt under disse indre hjemsøkelsene. Måten denne prøvelsen er blitt møtt på av de troende, slekt etter slekt, med standhaftig tro, troskap og hengivenhet, er ett av tegnene på at dette er Guds Sak, som blir guddommelig beskyttet gjennom Bahá'u'lláhs og Mesterens pakter.

30. juni 1949 til et nasjonalt åndelig råd, i *The Light of Divine Guidance*, bind 1, s. 149.

66. ...Han oppfordrer dere sterkt til ikke å bli motløse eller nedtrykte, men å være forvissset om at Bahá'u'lláh vil bistå dere. Ethvert tilbakeslag som denne Saken utsettes for, er uvegerlig et middel til å sikre en fremtidig seier, for Gud vil aldri tillate sin tro å bli nedkjempet eller utryddet.

26. januar 1950 til et lokalt åndelig råd.

67. Skjønt dette for en tid kan vise seg å bli en hemske for ditt arbeid og et tilbakeslag, så er det ikke tvil om at det markerer et fremskritt i troens utvikling. For vi vet at vår kjære tro til sist vil måtte støte sammen med fortidens fast forskansede ortodoksier og at denne konflikten nødvendigvis vil føre til større seire og til endelig frigjøring, anerkjennelse og overlegenhet.

8. april 1951 til en troende.

68. Troen beveger seg for tiden i et kolossalt tempo og med kolossal energi. Det er sikkert at hvis den blir undertrykt på ett sted, så er Sakens kraft slik at den må reise seg med større styrke

et annet sted. Og dermed har forfølgelsene av de persiske bahá'í-ene gjort at troen har rast fremover i Afrika. Dette må helt sikkert være en lindring for bahá'íenes lidelse i Persia.

26. september 1955 til en troende.

UTDRAG FRA BREV SKREVET AV DET UNIVERSELLE RETTTFERDIGHETENS HUS

69. ...Man bør ikke anta at begivenhetene som har funnet sted i alle deler av verden, det hellige landet Iran medregnet, har skjedd som enkeltstående episoder uten mål og mening. Som sagt av vår elskede Beskytter: «Den usynlige hånd er i virksomhet, og de kraftige forstyrrelsene som finner sted på jorden, er et forspill til at Guds Sak gjøres kjent». Dette er bare én av de gåtefulle kreftene i denne ypperste åpenbaringen som får menneskehetens lemmer til å skjelve og som lamslår og ryster de som er beruset av hovmod og likegyldighet....

I en så hårdt prøvet tid, da menneskeheten er i villrede og de viseste blant menneskene står oppradd for et botemiddel, er Bahás folk, fulle av tillit til hans usvikelige nåde og guddommelige ledelse, forvissnet om at hver eneste av disse pinefulle prøvelsene har en årsak, en hensikt og et bestemt resultat, og om at de alle er nødvendige virkemidler for å grunnfeste Guds uomstøtelige vilje på jorden. Med andre ord blir menneskeheten på den ene siden slått med hans svøpe i en tuktelse som uunngåelig vil føre jordens spredte og beseirede folkeferd sammen. Og på den annen side fortsetter det svake fåtall som han har fostret under sin kjærlige ledelses beskyttelse, å bygge en uinntagelig festning — i denne formingstiden og overgangsperioden, midt iblant disse voldsomme bølgene — som vil bli det eneste gjenværende tilfluktssted for disse villfarne massene. Guds kjære venner, som har en slik bred og klar visjon foran seg, blir derfor ikke foruroliget av slike hendelser. De får heller ikke panikk av slike tordenskrall, heller ikke vil de møte slike rystelser med frykt og beven eller la seg avskrekke, ikke engang et øyeblikk, fra å oppfylle sine hellige forpliktelser.

10. februar 1980 til de iranske troende som bor i andre land over hele verden.

70. Troens erkefiender innbiller seg at deres forfølgelser vil bryte troens grunnvoller i stykker og fordunkle dens herlighet. Akk, akk og ve for en uvitenhet og dårskap! Så langt fra å svekke vennenes besluttsomhet har slike former for undertrykkelse alltid tjent til å oppflamme deres iver og til å anspore dem til dåd. Som 'Abdu'l-Bahá uttrykte det: «...de trodde at vold og innblanding ville forårsake utslettelse og taushet og føre til undertrykkelse og glemsel. Men innblanding i samvittighetssaker forårsaker støhet og fasthet og tiltrekker seg menneskenes blikk og sjelens oppmerksomhet. Dette er en kjensgjerning som titt og ofte er blitt bevist i praksis.»

Hver en dråpe blod fra de tapre martyrene, hvert et sukk fra undertrykkelsens tause ofre, hver en bønn fra de trofaste om guddommelig bistand har utløst og vil på gåtefullt vis fortsette å utløse krefter som ingen motstander av troen har noen kontroll over. Styrt av et alltid årvåkent forsyn har de tjent til å føre troens navn og ry ut til det store flertall av menneskeheten i alle verdensdeler, og av dem hadde millioner tidligere vært fullstendig uvitende om troens eksistens eller bare hatt en overfladisk og ofte feilaktig forståelse av dens lære og historie.

Den nåværende forfølgelsen har ført til at verden er blitt oppmerksom på vår elskede tros navn og egenart som aldri før i dens historie. Som et direkte resultat av protestene som Det Største Navns verdensomspennende samfunn sendte til makt-haverne i Iran, av henvendelsene til media når disse protestene ble oversett, av direkte utspill fra bahá'í-institusjoner på nasjonalt og internasjonalt nivå overfor regjeringer, sammenslutninger av nasjoner, internasjonale organer og De forente nasjoner selv, er Bahá'u'lláhs tro ikke bare blitt viet sympatisk oppmerksomhet i verdens rådsforsamlinger, men dens fortrinn og krenkede rettigheter er også blitt drøftet og protestresolusjoner oversendt de iranske myndighetene av uavhengige regjeringer, enkeltvis og i fellesskap. Verdens ledende aviser, fulgt av lokalpressen, har bragt velvillige beretninger om troen til millioner av lesere, mens

fjernsyns- og radiostasjoner i økende grad tar opp forfølgelsene i Iran i sine programmer. Kommersielle forlag begynner å inngå avtaler med forfattere om å skrive bøker om troen ....

Faktisk kan man godt se denne nye forfølgelsesbølgen som feier over troens vugge som en skjult velsignelse, et «forsyn» hvis «ulykke» som alltid blir båret heltemodig av det elskede persiske samfunnet. Den kan betraktes som det seneste trekket i Guds store plan, som nok et basunstøt for å vekke de likegyldige fra deres søvn og som en gylden anledning for bahá'íene til enda en gang å vise sin enhet og sitt fellesskap overfor en verden preget av forfall og skepsis, til å forkynne Bahá'u'lláhs budskap med full kraft til høy så vel som lav, til å fastslå vår tros ærbødighet overfor islam og islams profet, til å hevde de prinsippene om ikke-innblanding i politiske aktiviteter og lydighet mot regjeringen som står helt sentralt i vår tro, og til å gi trøst og lise til de som bærer sin lidelse med sinnsro og de som utviser standhaftig heltemot i forreste linje av et forfulgt samfunn.

26. januar 1982 til verdens bahá'íer.

71. Shoghi Effendi så i Sakens organiske liv et dialektisk forhold mellom seier og krise. De enestående triumfene skapt av de iranske vennenes klippefaste standhaftighet vil uvegerlig utløse motstand for å sette vår styrke på prøve og øke den. La enhver bahá'í i verden være forvissset om at hva som enn måtte ramme denne Guds voksende tro, kun er et ugjendrivelig bevis på den kjærlige omsorgen som herlighetens Konge og hans martyriserte forløper utviser, gjennom sin Pakts uforlignelige Midtpunkt og vår elskede Beskytter, for å forberede sine ydmyke tilhengere på en endelig og storslagen seier.

2. januar 1986 til verdens bahá'íer.

72. Åpningen av denne planen falt sammen med at bahá'í-samfunnet i Iran igjen ble utsatt for grusom forfølgelse i et overlagt forsøk på å utrydde Guds Sak fra dens fødeland. De persiske vennenes heltemodige standhaftighet har vært hovedkilden til den voldsomme internasjonale oppmerksomheten som har vært rettet mot Saken. Til sist bragte den Saken opp på

dagsordenen i De forente nasjoners hovedforsamling. Og sammen med verdensomspennende publisitet i alle mediene oppnådde den å bringe Saken ut av det ukjentetens mørke som kjennetegnet og beskyttet den første perioden av dens liv. Denne dramatiske prosessen drev Det Universelle Rettferdighetens Hus til å rette en erklæring om fred til verdens folk og sørge for at den ble overlevert statsoverhoder og de fleste herskere.

Ridván 1986 til verdens bahá'ier.

III. «Vår dyrebare tros sikkerhet»

Shoghi Effendi, *Messages to the Bahá'í World 1950- 1957*, s. 123.

UTDRAG FRA BAHÁ'U'LLÁHS SKRIFTER

73. ...«Si: O Guds folk! Vokt dere, at ikke jordens makter skal forferde dere, at ikke folkenes styrke skal svekke dere eller larmen fra tvedraktens folk skal skremme dere eller besitterne av jordisk herlighet skal bedrøve dere. Vær som en klippe i deres Herres Sak, han som er den allmektige, den overmåte herlige, den uhemmede.» «Si: Vokt dere, o Bahás folk, at ikke de sterke på jorden berøver dere deres styrke eller de som styrer verden fyller dere med frykt. Sett deres lit til Gud og overlát deres anliggender i hans varetekt. Han vil sannelig gjøre dere seierrike ved sannhetens kraft, og han er sannelig mektig til å gjøre det han vil, og i hans grep ligger allmaktens tøyler.»

Sitert i *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust 1984), s. 82.

74. ...Det påhviler alle mennesker, enhver etter sin evne, å gjen-drive argumentene fra dem som har angrepet Guds tro. Således er det blitt forordnet av ham som er den altformående, den allmektige. Den som ønsker å fremme den ene sanne Guds Sak, la ham fremme den ved sin penn og sin tunge heller enn å ty til sverd eller vold....

Dersom noe menneske skulle reise seg for i sine skrifter å forsvare Guds Sak mot dens angripere, så ville et slikt menneske, hvor uanselig dets andel enn måtte være, bli så hedret i den kommende verden at skaren i det høye ville se med misunnelse på dets ære. Ingen penn kan skildre hvor høy dets stilling er, ei heller ikke kan noen tunge beskrive dens glans. For hvem som enn står fast og standhaftig i denne hellige, denne herlige og opphøyede åpenbaring, skal bli gitt en slik kraft at den vil sette ham i stand til å møte og motstå alt som er i himmel og på jord. På dette er Gud selv et vitne.

Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust 1982), CLIV, s. 329-330.

75. Vi formaner menneskene i Rettferdighetens Hus og befaler dem å sikre at menn, kvinner og barn får beskyttelse og vern. Det påhviler dem å utvise den største omtanke for folkets interesser til alle tider og under alle forhold. Velsignet er herskeren som kommer de fangne til hjelp og den rike som drar omsorg for de fattige og den rettferdige som sikrer de undertrykte deres rettigheter fra misdederen. Og lykkelig er den betrodde person som overholder det som forordneren, den gamle av dager, har foreskrevet ham.

Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas (rev. utg.) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), s. 69-70.

76. Og likeledes sier han: «Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, frykt ikke! Se, der er deres Gud!»⁸ Dette velsignede verset er et bevis på hvor stor åpenbaringen er og hvor stor Saken er, for basunstøtet må nødvendigvis spre forvirring i verden og frykt og beven blant alle mennesker. Vel er det med den som er blitt opplyst av tillitens og løsrivelsens lys. Den Dags prøvelser vil ikke hindre eller uroe ham. Således har Ytringens Tunge talt som befalt av ham som er den overmåte barmhjertige. Han er sannelig den sterke, den altformående, den altbetvingende, den allmektige.

Epistle to the Son of the Wolf, rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), s. 147.

77. Dere bør formane alle vennene til å være tålmodige, føyelige og rolige til sinns, med disse ord: O dere Guds elskede der i landet! Dere forherliges i alle Guds verdener på grunn av deres forbindelse med ham som er den evige sannhet, men i livet på dette jordiske plan, som svinner hen som et flyktig øyeblikk, hjemses dere av fornedrelse. For den ene sanne Guds skyld er dere blitt spottet og forfulgt, kastet i fengsel og har gitt livet på hans sti. Dere bør imidlertid ikke, på grunn av noen likegyldige sjelers tyranniske handlinger, overskride grensene for Guds bud ved å strides med noen.

---

⁸ Esaias 35:4.

Hva som enn har hendt dere, har skjedd for Guds skyld. Dette er sannheten, og i dette finnes der ingen tvil. Dere bør derfor legge alle deres anliggender i hans hender, sette deres lit til ham og stole på ham. Han skal visselig ikke svikte dere. I dette finnes der likeledes ingen tvil. Ingen far vil overgi sine sønner til glupske vilddyr. Ingen hyrde vil overlate sin hjord til forslukne ulver. Han vil helt sikkert gjøre sitt ytterste for å beskytte sine egne.

Skulle imidlertid de ytre anliggender, i samsvar med Guds altomfattende visdom, i noen dagers tid være i strid med det man sterkt ønsker, så er dette uten betydning og burde ikke spille noen rolle. Vår hensikt er at alle vennene bør feste blikket på Den Høyeste Horisont og holde fast ved det som er åpenbart i tavlene. De bør strengt unngå oppvigleri og avholde seg fra å vandre på splidens og stridens sti. De bør kjempe for sin ene sanne Gud, opphøyet være han, ved hjelp av overbærenhetens, underkastelsens, rettskaffenhetens, de gode gjerningers og de mest utsøkte og forfinede ords hærskarer.

The Bahá'í World, bind XVIII (Haifa: Bahá'í World Centre, 1986) s. 10-11.

UTDRAG FRA 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER

78. O Guds hær! Når en ulykke inntreffer, så vis tålmodighet og sinnsro. Uansett hvor tunge prøvelsene måtte være, så bevar fatningen og byd stormen av prøvelser og hårde trengsler tross med fullkommen tiltro til Guds rike nåde.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (rev. utg.) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), s. 74.

79. Derfor må Guds elskede vise flid og med sine bestrebelsers vann stelle, nære og pleie dette håpets tre. Hvilket land de enn måtte bo i, så la dem av et fullt hjerte gjøre seg til venns med og pleie omgang med dem som enten er nær dem eller langt borte. La dem fremme Guds institusjoner og religion, med egenskaper lik dem som hører himmelen til. La dem aldri miste motet, aldri fortvile, aldri kjenne seg bedrøvet. Jo mer fiendskap de opplever,

desto mer må de vise sin egen gode tro. Jo flere lidelser og ulykker de må møte, desto mer gavmildt må sende rundt det vel-fylte beger. Slik er den ånd som vil bli verdens liv. Slik er det lys som brer seg i dens hjerte. Og den som måtte være og handle annerledes enn dette, er ikke verdig til å tjene ved Herrens Hellige Terskel.

Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 258.

80. O dere Herrens elskede! Den største av alle ting er å beskytte Guds sanne tro, å bevare hans lov, å verne hans Sak og å tjene hans Ord....

Men min høyeste plikt tilskynder meg nødvendigvis til å vokte og bevare Guds Sak. Med den største beklagelse gir jeg dere derfor følgende råd: Vokt Guds Sak, beskytt hans lov og ha den største frykt for splid.

Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971), s. 4; s. 19.

UTDRAG FRA SHOGHI EFFENDIS SKRIFTER

81. Det påhviler dem [rådene] å være vaktomme og forsiktige, taktfulle og årvåkne, og til alle tider beskytte Sakens tempel mot ufredsstifterens pil og fiendens heftige angrep.

12. mars 1923, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 38.

82. ...Etter hvert som bevegelsen vokser i anseelse, berømmelse og innflytelse, etter hvert som ærgjerrigheten, ondskapen og vrangviljen øker i tilsvarende grad hos de fremmede og hos fiendene, blir det stadig viktigere for den enkelte og for hvert åndelig råd å være på vakt så de ikke skal falle som uskyldige offer for de ondskapsfulles, de egenkjærliges og de grådiges lumske anslag.

Når det gjelder trykking av artikler og brosjyrer som berører dagens omstridte og politiske spørsmål, så ønsker jeg å minne

mine høyt elskede medarbeidere om at på det nåværende stadium, mens Saken ennå er i sin spede barndom, ville enhver inngående og detaljert analyse fra vennenes side av emner som den alminnelige diskusjonen i første rekke dreier seg om, ofte bli tolket feil i visse kretser og gi opphav til mistanker og misforståelser som ville ha en uheldig tilbakevirkning på Saken. De ville være tilbøyelige til å skape en feilaktig oppfatning av bahá'í-troens virkelige siktemål, sanne oppgave og grunnleggende egenart. Våre sosiale og moralske prinsipper bestreber vi oss på å hegne trofast om og å utdype på en samvittighetsfull måte i all deres essens og renhet, i alle deres forbindelser med det menneskelige samfunns ulike sider. Samtidig bør vi forvise oss om at ingen direkte henvisning eller bestemt kritikk i vår fremstilling av troens grunntrekk ville gå i retning av å gjøre noen eksisterende institusjon fiendtlig innstilt eller bidra til å sidestille en rent åndelig bevegelse med det simple skrålet og kjeklet hos stridende sekter, fraksjoner og nasjoner. I alt vi sier bør vi bestrebe oss på å kombinere de vises takt og verdige fåmællighet med den oppriktighet og lidenskapelige trofasthet man finner hos den ivrige talsmann for en inspirerende tro. Mens vi nekter å uttale det ordet som unødig ville skape avstand til eller støte bort noen enkeltperson, regjering eller folkeslag, bør vi uten frykt og nøling forsvare og hevde i sin helhet slike sannheter som vi mener at menneskeheten har et svært viktig og påtrengende behov for å kjenne, til sitt eget beste og for sin egen forbedrings skyld.

10. januar 1926, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 102.

83. Vi kan vise oss verdige vår Sak bare dersom vi i vår oppførsel som enkeltpersoner og i vårt felles liv iherdig følger vår elskede Mesters eksempel. Tyranniets redsler, stormbygene av uopphørlige skjellsord eller ydmykelsens knugende vekt beveget ham aldri til å avvike en hårsbredd fra Bahá'u'lláhs åpenbarte lov.

12. april 1927, i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*, s. 132.

84. ...Vær dessuten forvisset hinsides enhver skygge av tvil om at uansett hvor iherdig Guds tros fiender måtte anstrenge seg for å slukke dens ild, så vil de bare få troens flamme til å brenne desto heftigere, dens lys til å skinne klarere og dens hete til å bli mer intens. Kloke og forstandige mennesker som nøye, men ubemerket iakttar troens fremgang og har satt seg fore å underkaste den den grundigste undersøkelse og granskning, vil hverken la seg ryste eller påvirke av disse urimelige og grunnløse påstandene, disse simple erklæringene og selvmotsigende uttalelsene. Denne propagandaen vil slett ikke gjøre dem blinde for Sakens sannheter, men vil snarere bevege dem til å fortsette sine studier og sin forskning med større omhu og iver enn før. Den vil få dem til å gjøre seg grundig kjent med de læresetninger, prinsipper og forhåpninger som Bahá'u'lláhs tilhengere har. Den vil til og med få dem til å reise seg når det trengs, ved en allmektig og allvitende Herres nåde og ledelse, for å forsvare og beskytte Saken, for å jage mistankens, tvilens og misforståelsens skarer på flukt, for å jevne baktalelsens og falskhetens byggverk med jorden og for å vise og fastslå for all verden at Guds uimotståelige tro utgjør en hellig, opphøyet og ubetvingelig virkelighet. Det er Sakens fiender og dens avindsmenn som har utpønsket og anstiftet disse ulykkelige tildragelsene av ulik art. Sammen med de ondskapsfulle ryktene, ærekrenkende historiene og åpenlyse og skamløse angrepene fra samme hold bør de betraktes som forsynets foranstaltning og virksomhet som er ment å skulle fremskynde den lovede dags komme, den veldige og overbevisende seier og den åpenbare triumf som så klart er blitt forutsagt i skriftene og så tydelig og ettertrykkelig er blitt anført av den høyestes Penn.

August 1927 til medlemmene av Nasjonalt Åndelig Råd i Persia
— oversatt fra persisk.

85. ...Varigheten og stabiliteten som enhver forening, gruppe eller nasjon vil oppnå, er et resultat av og beror på hvor sunne og verdifulle de prinsippene er som den bygger sin drift på og styrer sin virksomhet etter. Bahá'íenes ledende prinsipper er ærlighet, kjærlighet, godgjørenhet og pålitelighet, å sette det felles beste

over den enkeltes interesser og å vise gudfryktighet, renhet og måtehold. I siste instans er deres vern og lykke derfor sikret. Alle ulykker de måtte møte, skapt av renkesmedens og fiendens intriger, skal gli forbi som bølger, og lidelse skal etterfølges av glede. Vennene beskyttes av Guds uimotståelige kraft og uutgrunnelige forsyn. Det finnes ingen tvil om at enhver velsignet sjel som bringer sitt liv i samklang med denne altbeherskende kraften, skal kaste glans over sine gjerninger og vinne en rikelig belønning. Handlingene utført av dem som velger å gå imot den, bør ikke fremkalle motvilje fra vår side, men bønn om at de må bli ledet. Slik var bahá'íenes vis i forgangne tider, og slik må det være, nå og for alltid.

18. desember 1928 til et nasjonalt åndelig råd.

86. La dem avstå, i ord som i gjerning, fra å befatte seg med sine respektive nasjoners politiske bestrebelsler, sine regjeringers politikk og partienes og fraksjonenes planer og programmer. I slike stridigheter bør de ikke legge skylden på noen, velge noen side, virke for noe formål eller slutte seg til noe system til skade for de beste interessene i det verdensomspennende fellesskapet som det er deres mål å verne og fostre. La dem vokte seg vel for å bli et redskap for hensynsløse politikere og for å la seg fange av de forræderiske renkene som spinnes av intrigemakerne og de svikefulle blant deres landsmenn. La dem forme sitt liv og styre sin oppførsel på en slik måte at ingen beskyldning, så grunnløs den enn måtte være, skal kunne bli rettet mot dem om hemmeligholdelse, bedrag, bestikkelse eller bruk av trusler. La dem heve seg over alt klikkvesen og partigjengeri, over de fruktesløse feidene, de smålige beregningene og de flyktige lidenskapene som skaper uro på overflaten av en omskiftelig verden og legger beslag på dens oppmerksomhet. Det er deres plikt å beflitte seg på å skjelne slike verv og funksjoner som enten er diplomatiske eller politiske fra de som er av en rent administrativ art og som under ingen omstendighet påvirkes av de endringer og tilfeldigheter som politiske aktiviteter og partistyre nødvendigvis må innebære i alle land. Dette skillet må de sette så klart de på noen måte kan, og om nødvendig med hjelp fra sine valgte representanter. La dem

bekreftede at de er urokkelig bestemt på å gå inn for Bahá'u'lláhs vei, fast og uten forbehold, på å unngå de forviklingene og den kjeiklingen som er uløselig forbundet med politikerens streben, og på å bli verdige organer for denne guddommelige styreformens som legemliggjør Guds uforanderlige hensikt med alle mennesker....

Tallet på bahá'í-samfunn i ulike deler av verden vil bli mangedoblet, og deres styrke som en sosial kraft vil bli stadig mer åpenbar. I takt med at dette skjer vil disse samfunnene uten tvil merke at de i økende grad utsettes for det presset som mennesker med myndighet og innflytelse på det politiske område vil anvende i håp om å oppnå den støtten de trenger for å fremme sine hensikter. Disse samfunnene vil videre kjenne et økende behov for sine respektive regjeringers velvilje og bistand i sine bestrebelser etter å utvide virkefeltet og styrke grunnlaget for de institusjonene som de er gitt omsorg for. La dem være på vakt så at de ikke, i sin iver etter å virke til beste for sin elskede Saks formål, uforvarende skulle bli ledet til å kjøpslå med sin tro, til å gå på akkord med sine vesentlige prinsipper eller til å ofre sine åndelige idealers ubeskårne helhet til gjengjeld for noen materiell fordel som deres institusjoner måtte høste. La dem forkynne at hvilket land de enn bor i og hvor langt deres institusjoner enn har utviklet seg, eller hvor dypt deres ønske enn er om å gjennomføre lovene og anvende prinsippene som Bahá'u'lláh har fremsatt, så vil de uten å nøle underordne håndhevelsen av slike lover og anvendelsen av slike prinsipper under sine respektive regjeringers krav og lovfestede bestemmelser. I sine bestrebelser på å ivareta og utvikle sin tros administrative anliggender har de ikke til hensikt å krenke bestemmelsene i landets grunnlov under noen omstendigheter, langt mindre å tillate sitt administrasjonsapparat å ta regjeringens plass i det enkelte land.

Vi driver våre virksomheter, og våre samfunn gjør sin innsats under ulike styresett som er vesensforskjellige i sine normer, sine politiske målsetninger og sine metoder. Man bør også huske at selve utvidelsen av disse virksomhetene og mangfoldigheten av disse samfunnene gjør det helt nødvendig for alle erklærte medlemmer av et slikt samfunn å unngå enhver handling som, ved

å vekke mistanke eller utløse motvilje hos noen enkeltregjering, kunne trekke deres trosfeller inn i nye forfølgelser eller gjøre deres oppgave vanskeligere. Denne troen overskrider politiske og sosiale grenser, har et stort mangfold av raser og nasjoner i sin fold og vil i stigende grad måtte lite på velviljen og støtten fra de ulike og stridende styresmaktene på jorden under sin fremmarsj. På hvilken annen måte enn ved å unngå enhver slik provoserende handling, kunne jeg spørre, kan en så vidt utbredt tro lykkes i å bevare sin enhet, trygge sine interesser og sikre at dens institusjoner utvikler seg jevnt og rolig?

En slik holdning er imidlertid ikke diktert av egennyttige hensyn, men skyldes først og fremst det almene prinsippet om at Bahá'u'lláhs tilhengere under ingen omstendighet vil la seg innvikle, hverken enkeltvis eller i fellesskap, i saker som ville innebære det minste avvik fra troens grunnleggende sannheter og idealer. Hverken anklagene som de uvitende og de ondsinnede måtte bli ledet til å fremsette mot dem, eller fristelser i form av æresbevisninger og belønninger, vil noensinne få dem til å gi slipp på det de er blitt betrodd eller til å vike bort fra sin sti. La deres ord forkynne og deres oppførsel bevitne at de som følger Bahá'u'lláh, i hvilket land de enn bor, ikke drives av noen selvisk ærgjerrighet, at de hverken tørster etter makt eller tar hensyn til noen bølge av upopularitet, mistro eller kritikk som en streng etterlevelse av deres normer måtte utløse.

21. mars 1932, i *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*, 2. rev. utg. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), s. 64-67.

87. En slik rettlinjet oppførsel må med stadig økende kraft vise seg i enhver dom som bahá'í-samfunnets valgte representanter, i hvilken egenskap de enn måtte opptre, måtte bli anmodet om å felle. Den må hele tiden avspeile seg i alle medlemmenes forretningsvirksomhet, i deres familieliv, i alle slags ansettelsesforhold og i enhver tjeneste de i fremtiden måtte komme til å utføre for sin regjering eller sitt folk. Man må gjenfinne et eksempel på den i alle bahá'í-velgeres oppførsel når de utøver sine hellige rettigheter og funksjoner. Den må kjennetegne enhver

lojal troendes holdning til ikke å ta imot politiske verv, ikke å slutte seg til politiske partier, ikke å delta i politiske stridigheter og ikke å stå som medlem av politiske organisasjoner og geistlige institusjoner....

Den må vise seg i upartiskheten hos enhver som forsvarer troen mot dens fiender, i hans rettsindighet når det gjelder å anerkjenne eventuelle fortrinn denne fienden måtte besitte, og i hans ærlighet når det gjelder å oppfylle enhver plikt han måtte ha overfor vedkommende ....

Ungdommelig vitalitet og dirrende kraft besjeler livet og institusjonene i Bahá'u'lláhs fremvoksende tro. Intet større bevis på dette kan gis folkene i begge verdensdeler enn at bahá'í-ungdom av alle raser, nasjonaliteter og klasser på en intelligent, vedvarende og virkningsfull måte deltar i bahá'í-aktivitet innenfor områdene for både undervisning og administrasjon. Med vekslende grader av mistro og motvilje betrakter troens kritikere og fiender utviklingsprosessene som Guds Sak og dens institusjoner gjennomgår. Det er gjennom en slik deltagelse fra ungdommens side at disse best kan bli overbevist om den utvilsomme sannhet at en slik Sak er levende i aller høyeste grad, at den er tvers igjennom sunn og at dens skjebne er i trygge hender.

25. desember 1938, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), s. 26-27; s. 69-70.

88. Ulike og tallrike hindringer vil uten tvil oppstå til hinder for dette samfunnets [Australia] fremmarsj. Tilbakeslag kan for en tid fordunkle glansen av dets oppgave. Den religiøse ortodoksiens krefter kan meget vel stå fylket mot det i fremtiden. Forkjemperne for teorier og læresetninger som står i et fundamentalt motsetningsforhold til dens religiøse grunnsetninger og sosiale prinsipper, kan bli en vedvarende og sterk utfordring for dets spede krefter. Den administrative orden, arken som er bestemt til å skulle føre samfunnet velberget i sikkerhet, må uten opphold og uten unntak gjøre krav på medlemmenes oppmerksomhet i dette samfunnet. Ordenens idealer må stadig omfattes med kjærlighet i deres hjerter. Dens formål må studeres og hele tiden holdes for øye. Dens krav må bli helhjertet oppfylt og dens lover samvittig-

hetsfullt gjennomført. Dens institusjoner må støttes med gavmild hånd, dens ærefulle oppdrag må forkynnes vidt og bredt og dens ånd må gjøres til den eneste drivkraften i deres liv.

Skrevet med Shoghi Effendis håndskrift som tilføyelse til et brev datert 22. august 1942. *Letters from the Guardian to Australia and New Zealand, 1923-1957* (Sydney: National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Australia, 1970), s. 80-81.

89. ...Striden og blodsutgytelsen som har hjem søkt hele den indiske halvøy i løpet av de siste månedene, med den elendigheten, sorgen og forvirringen som følger med, har gjort meg alvorlig bekymret. Urolighetene som følger i kjølvannet av denne store krisen i folkets liv, utgjør en utfordring som forsamlingen av Bahá'u'lláhs standhaftige tilhengere der i landet resolutt må møte. De vil dermed vise hvilken beskaffenhet deres tro har, hvor dyp deres hengivenhet er, hvor sterk deres enhet er, hvor solide deres institusjoner er og hvilket heltemot som preger deres beslutsomhet. De må ikke føle seg foruroliget, heller ikke vakle eller nøle i gjennomføringen av sin plan. Hvor omtumlet de enn måtte bli av de nåværende omstendighetene, og hvor farlig den veien de nå vandrer enn måtte være, så må de kjempe seg fremover mot de skinnende mål de har satt seg fore å nå, uten å frykte forfølgelse, spott eller baktalelse. Underveis vil de bli beskyttet av institusjonene som deres hender har bygget og være trygge i den faste borg som deres kjærlighet til Bahá'u'lláh og deres hengivenhet overfor hans tro utgjør. De må stevne frem med ufravendt årvåkenhet og målbevissthet langs kursen angitt av den planen de selv har satt i gang, og de vil finne oppmuntring i det første vellykkede resultatet som alt er oppnådd etter at denne planen ble iverksatt.

Skrevet med Shoghi Effendis håndskrift som tilføyelse til et brev skrevet på vegne av ham og datert 24. oktober 1947 til Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i India. *Dawn of a New Day* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust), s. 127.

90. ... NYLIGE BEGIVENHETER TRIUMFERENDE
FULLFØRING SERIE HISTORISKE FORETAGENDER SÅ

SOM OPPFØRING OVERBYGNINGEN BÁBS GRAVSTED
INNVIELSE VESTENS MODERTEMPEL FEIRINGER
HELLIGE ÅR HELE VERDEN SAMMENKALLING FIRE
INTERKONTINENTALE UNDERVISNINGSKONFERANSER
IGANGSETTELSE TIÅRSKORSTOGET ENESTÅENDE
SPREDNING DETS TAPRE DELTAGERE HELE JORDEN
USEDVANLIG FREMGANG FELTTOG AFRIKA STILLE-
HAVSOMRÅDET FREMVEKST ADMINISTRATIVE
ORDEN ARABISKE HALVØY HJERTET AV ISLAMSK
VERDEN NEDERLAG MEKTIGE MOTSTANDERE
TROENS VUGGE OPPFØRING INTERNASJONALT
ARKIV SOM INNVARSLER OPPRETTELSE SETE
ADMINISTRATIV ORDEN FOR VERDEN HELLIGE
LAND FORSTERKET UUTSLUKKELIGE HAT
MUSLIMSKE MOTSTANDERE SKAPTE NY GRUPPE
MOTSTANDERE KRISTNE FOLD ANSPORET INDRE
FIENDER GAMLE NYE PAKTBRYTERE NYE FORSØK
STANSE GUDS SAKS FREMMARSJ FORVRENGE DENS
FORMÅL SPRENGE DENS ADMINISTRATIVE
INSTITUSJONER DEMPE GLØDEN UNDERGRAVE
TROSKAPEN DENS TILHENGERE. TEGN ØKENDE
FIENDTLIGHET UTENFRA VEDVARENDE RENKESPILL
INNENFOR VARSLER FRYKTELIG SAMMENSTØT
BESTEMT FYLKE LYSETS HÆR MØRKETS MAKTER
BÅDE VERDSLIGE RELIGIØSE FORUTSAGT
UTVETYDIG SPRÅK 'ABDU'L-BAHÁ NØDVENDIGGJØR
DENNE AVGJØRENDE STUND NÆRMERE
FORBINDELSE HENDER FEM VERDENSDELER
REPRESENTANTER NASJONALE BAHÁ'Í-SAMFUNNS
VALGTE ORGANER HELE VERDEN FELLES
GRANSKNING INDRE FIENDERS SKJENDIGE
AKTIVITETER VEDTA KLOKE VIRKSOMME TILTAK
MOTVIRKE DERES FORRÆDERSKE FOREHAVENDER
BESKYTTE STORE FLERTALL TROENDE STANSE
SPREDNINGEN ONDE INNFLYTELSE. ANMODER HEN-

DER⁹ NASJONALE RÅD HVER VERDENSDEL FOR SEG
 HERETTER OPPRETTE DIREKTE KONTAKT RÅDSLÅ
 NÅR GJØRLIG SÅ OFTE MULIG UTVEKSLE
 RAPPORTER SOM FORELEGGES DERES RESPEKTIVE
 HJELPERÅD NASJONALE KOMITEER VISE
 UFRAVENDT ÅRVÅKENHET STANDHAFTIG UTØVE
 HELLIGE UFRAKOMMELIGE PLIKTER. SIKKERHETEN
 DYREBARE TRO BEVARINGEN BAHÁ'Í-SAMFUNNENES
 ÅNDELIGE SUNNHET TROENS LIVSKRAFT DENS
 ENKELTE MEDLEMMER RIKTIG VIRKEMÅTE DENS
 MØYSOMMELIG OPPRETTEDE INSTITUSJONER
 GJENNOMFØRING DENS VERDENSOMSPENNENDE
 FORETAGENDER OPPFYLLELSE DENS ENDELIGE
 BESTEMMELSE ALLE DIREKTE AVHENGIGE
 TILBØRLIG UTØVELSE TUNGE ANSVAR PÅLAGT
 MEDLEMMENE DISSE TO INSTITUSJONENE SOM
 SAMMEN MED UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS
 HUS RANGERER HØYEST NEST ETTER BESKYTTER-
 EMBETETS INSTITUSJON GUDDOMMELIG FOR-
 ORDNEDE ADMINISTRATIVE HIERARKI BAHÁ'-
 'U'LLÁHS VERDENSORDEN.

Telegram [innskutte ord er fjernet for å oppnå samsvar med det originale telegrammet] datert 4. juni 1957. *Messages to the Bahá'í World* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust), s. 122-123.

---

⁹ De kontinentale rådgivernevndene ... er pålagt bestemte funksjoner knyttet til å beskytte og utbre troen i de områdene som er underlagt dem. De vil virke på en måte som ligner den anvisningen den elskede Beskytteren gav for Sakens Hender i de meddelelsene som skisserer de ansvarsområdene de er kalt til å dekke i samarbeid med nasjonale åndelige råd. Spesielt henleder vi deres oppmerksomhet på hans budskap av 4. juni 1957.

Fra et brev fra Det Universelle Rettferdighetens Hus datert 24. juni 1968 til en kontinental rådgivernevnd.

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV SHOGHI EFFENDI

91. ...Etter hvert som innflytelsen av Guds tro blir mer dyptgripende, så vil utvilsomt tallet på dem som ønsker å hindre dens fremmarsj også øke. Nye og stadig mer formidable motstandere vil tre frem, og urostiftere i forskjellige uvanlige forkledninger vil i hemmelighet forsøke å egge til handling alle som nærer motvilje eller uvilje mot denne Saken, og de vil heise opprørsfanen. Under disse omstendighetene er det uomgjengelig nødvendig at vennene på den ene siden er årvåkne og vaksomme og at de på den annen får sine medtroende til å være på vakt og bli mer trofaste, at de bevarer Guds Ord helt og ubeskåret og at de opprettholder fordrageligheten og enheten blant hans elskede. I dette ligger den høyeste plikten for Guds venner og deres beste middel til å tjene hans Sak.

24. mai 1927 til en troende, fra et brev som ikke har vært oversatt tidligere.

92. Når du står overfor slike foruroligende omstendigheter, bør du klarere enn noensinne innse at din høyeste plikt er å beskytte Sakens legeme mot alle ytterligere skader og angrep og å holde fast ved administrasjonens ånd og prinsipper på en samvittighetsfull og intelligent måte.

12. juli 1937 til en troende.

93. Å skulle gjendrive angrep og kritikk rettet mot Saken gjennom pressen er etter hans mening en sak som det tilligger N.Å.R. å vurdere. Dette organet bør, direkte eller gjennom en av sine komiteer, avgjøre om det er tilrådelig å besvare eventuelle slike angrep. Og det bør også omhyggelig gjennomgå og uttale seg om eventuelle erklæringer som vennene ønsker å sende til pressen med dette for øye. Bare gjennom et slikt overoppsyn og en slik kontroll av alle bahá'í presseaktiviteter kan vennene ha håp om å unngå forvirring og misforståelse hos seg selv og hos det alminnelige publikum som de kan nå gjennom pressen.

28. september 1938 til en troende.

94. ...Det påhviler vennene å møte disse vanskelighetene med standhaftighet og fasthet, takknemlighet og tålmodighet, enhet og samhold. De må tappert utholde disse sammenhengende ulykkene. De må lykkes i å legge bak seg disse siste gjenstående etappene på sin fastlagte ferd. Og de må hverken bli utålmodige eller motløse på grunn av vanskelighetene og anstrengelsene, urettferdigheten og undertrykkelsen som de er nødsaget til å gjennomgå. La dem alltid huske følgende klare og alvorsfulle advarsel nedtegnet av Paktens Midtpunkt, og med ro i hjertet, med en strålende ånd, et fast siktemål og en sterk besluttsomhet la dem vaksomt imøte-se utviklingen og oppfyllelsen av Mesterens ord:

Ta dere i akt for gråten fra de krenkede og foreldreløse barn og sukkene fra undertrykkelsens ofre, at ikke deres tårer blir til elver og deres ånde til ild.

Voldsomme forstyrrelser, smertefulle prøvelser og overhendinge farer hjemsøker nå den egensindige banden av fiender, ufredsstiftere og undertrykkere fra alle lag i samfunnet, det være seg i deres eget eller tilgrensende land, og har angrepet deres folk på alle hold, konger som undersåtter, regjeringer som borgere. Dette er følgene av de opprørende overgrepene og krenkelsene som er begått der i landet av tyrannens og angriperens hånd. Etter at et århundre nå er gått, er det ødeleggende utfallet av disse gjerningene nå blitt tydelig og de onde konsekvensene av dem åpenbart for alles blikk. Dagen nærmer seg da hatets og urettens skarer skal kalles til regnskap for sine gjerninger. Om ikke lenge skal de tas fatt av dem som er redskapene for en allmektig og altbetvingende Guds straffende vrede.

Når deres råd veileder vennene og kondolerer ofrene for dette siste overgrepet, bør det innstendig oppfordre dem til å holde fast som aldri før ved Guds hellige forordningers og læresetningers faste bånd, til aldri å vike så mye som en hårsbredd fra den strake vei og til å vente på at dagen kommer da det skal behage ham å gjennomføre sin forutbestemte forordning. Han er sannelig de krenkedes beskytter, og han er sannelig den som hjelper alle som står støtt og fast.

2. juli 1942 til Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Persia, oversatt fra persisk.

95. Guds Sak må beskyttes mot troens fiender og mot dem som sår tvil i de troendes hjerter. Og den største av alle beskyttelser er kunnskap...

11. mai 1948 til et nasjonalt åndelig råd. *The Light of Divine Guidance*, bind 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag GmbH, 1985), s. 134.

96. ...de troende har behov for å bli fordypet i sin kunnskap om og forståelse av både Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás pakter. Dette er troens faste borg for enhver bahá'í, og den setter ham i stand til å motstå enhver prøvelse og angrepene fra fiendene utenfor troen og de langt farligere og lumskere lunkne menneskene innenfor troen som ikke har noen virkelig tilknytning til Pakten og følgelig forsvarer lærens intellektuelle aspekt mens de samtidig undergraver den åndelige grunnvollen som hele Guds Sak hviler på.

14. april 1949 til en troende. *The Light of Divine Guidance*, bind 2 (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag GmbH, 1985), s. 84.

97. Angrep fra misjonærer og andre, så som i ...s tilfelle, bør helt avgjort imøtegåas offentlig av Deres råd og likeså av lokale råd.

18. august 1949 til et nasjonalt åndelig råd.

UTDRAG FRA ET BREV SKREVET AV DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

98. Behovet for å beskyttet troen mot angrepene fra dens fiender er ikke alminnelig forstått blant vennene fordi slike angrep hittil har vært sporadiske, særlig i Vesten. Men vi vet at disse angrepene vil øke, at de vil skje samlet og bli alminnelig utbredt. Troens skrifter gir klare varsler om ikke bare flittigere renkespill blant dens indre fiender, men også om en økning i fiendskapet og motstanden fra dens ytre fiender, religiøse som verdslige, etter hvert som den fortsetter sin marsj frem mot endelig seier. I lys av advarslene fra Shoghi Effendi bør derfor hjelperådene for

beskyttelse «stadig» holde et «våkent øye» med dem «som er kjent for å være fiender eller er blitt utstøtt fra troen». De bør i det stille «granske» deres aktiviteter og advare vennene på en forstandig måte om den motstanden som uunngåelig vil komme. De bør forklare hvordan enhver krise i Guds tro alltid har vist seg å være en skjult velsignelse og forberede vennene på de «fryktelige sammenstøtene» som er «bestemt til å fylke lysets hær mot mørkets makter». Og når fiendenes innflytelse sprer seg og når deres fold, bør medlemmene av disse hjelperådene være oppmerksomme på deres intriger som tar sikte på å «dempe gløden og svekke troskapen» hos de troende. Ved å gjennomføre «kloge og virksomme tiltak» bør de motvirke disse intrigene og hindre at deres innflytelse brer seg. Fremfor alt bør medlemmene av rådene for beskyttelse konsentrere seg om å gjøre vennenes kunnskap om Pakten dypere og styrke deres kjærlighet til og troskap mot den, om å gi klare og oppriktige svar ut fra læren på alle spørsmål som måtte plage noen av de troende, om å fostre den åndelige dybden og styrken av deres tro og forvissning og om å fremme hva som enn vil øke den kjærlige enhetens ånd i bahá'í-samfunnene.

De fremste oppgavene for rådene for utbredelse er imidlertid å henlede de troendes oppmerksomhet på målene i de planer som til enhver tid foreligger, å stimulere og hjelpe dem til å fremme undervisningsarbeidet innenfor områdene proklamasjon, utvidelse, styrking og pionervirksomhet, å oppmuntre til å bidra til fondene og å virke som fanebærere for troens undervisere, slik at de fører dem frem til nye prestasjoner når det gjelder å spre Guds budskap til deres medmennesker....

Videre bør man huske at de samme funksjonene utføres av rådene og deres komiteer, nasjonalt og lokalt, som i denne tid har det store ansvaret for den faktiske gjennomføringen av undervisningsplanene og for å administrere, styrke og beskytte bahá'í-samfunnene. Hjelperådsmedlemmene bør derfor gi nøye akt på at deres arbeid forsterker og utfyller det som gjøres av de administrative institusjonene.

10. oktober 1976 til Det Internasjonale Undervisningssenter.

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

99. ...En av de særdeles viktige funksjonene som rådene for beskyttelse har, er å utdype vennenes kunnskaper om Pakten og øke deres kjærlighet og troskap overfor den, og å fostre kjærlighetens og enhetens ånd innenfor bahá'í-samfunnet.

Til hjelperådsmedlemmene for beskyttelse har de lokale og nasjonale åndelige rådene plikt til å henwise slike saker som kan innebære ikke bare et mulig brudd på Pakten, men også problemer med manglende enhet innenfor samfunnet, tap av stemmerett eller en hvilken som helst annen sak der dere tror at veiledning og råd fra rådene for beskyttelse kan være til hjelp for troens institusjoner. Hjelperådsmedlemmene holder selvfølgelig Den Kontinentale Rådgivernevnden underrettet, og rådgiverne tar deretter slike skritt som de mener er påkrevet.

Til Den Kontinentale Rådgivernevnden og hjelperådsmedlemmene for beskyttelse kan dere til enhver tid fritt henwise enhver sak hvor dere føler uklarhet og som berører troens sikkerhet i deres område. Dere vil da alltid finne dem villige til å hjelpe dere med å ta seg av slike problemer.

1. oktober 1979 til et nasjonalt åndelig råd.

100. En fiendtlig innstilling overfor troen er noe alle bahá'íer kan forvente. Det er av stor betydning hvordan vi møter den. Dere oppfordres sterkt til å unngå konfrontasjon og strid — det ville tjene til å skjerpe motviljen. Bevar en verdig og vennlig innstilling, og legg vekt på å bli bedre informert om saker som angår kristendommen og bahá'í-troen, for å kunne fremlegge et godt underbygd resonnement der det er på sin plass.

12. september 1985 til et nasjonalt åndelig råd.

101. ...etter hvert som troen blir kjent, kan vi vente motstand og forfølgelse. I våre fremstillinger og forbindelser bør vi likevel alltid forsøke å bygge broer, slik at våre vakre læresetninger kan bli forstått og godtatt og slik at deres evne til å skape enhet mellom mennesker vil vise seg i praktiske eksempler.

18. desember 1985 til et nasjonalt åndelig råd.

IV. Stikkordregister

Her følger en ufullstendig fortegnelse over noen av de viktigste emnene som berøres i denne sitatsamlingen. Tallene viser til sitatens løpenummer.

Angrepenes art

angrep på troens institusjoner	19, 23, 60
anklager, kritikk	23, 49
artikler og publikasjoner mot troen	14, 36, 84
forvringning	23, 84
fysisk	19, 49, 72
latterliggjøring	13, 36
mentale prøvelser	16

Bahá'í-institusjonenes rolle for å beskytte troen

39, 75, 81, 82, 90, 93, 94, 95, 98, 99

Beskyttelse av troen

80, 81, 82, 85, 86, 91, 92, 95, 96, 98

Guddommelig hjelp

48, 51, 52, 56, 57, 65, 69, 73, 76, 85

Holdninger overfor dem som motarbeider troen

9, 12, 23, 30, 36, 49, 50, 77, 79, 83, 87, 100

Kriser

(i) fortiden	2, 9, 11, 13, 50, 57, 58
fremtid	6, 12, 17, 19, 22, 23, 24, 49, 57, 58, 86, 98
hensikten med	30, 31, 69
holdning til	13, 15, 29, 31, 40, 47, 54, 57, 60, 63, 70, 71, 84
rytmiske pulseringer	57, 58, 71
uunngåeligheten av	1, 3, 6, 10, 13, 19, 29, 30, 34, 50, 88, 101
(i) Vesten	10, 16, 20, 23, 49, 58
årsakene til	5, 7, 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 28, 35, 37, 57, 71, 90, 91

Motstand, dens virkning

På troen

fremmer troens utbredelse	9, 10, 14, 29, 33, 34, 44, 60, 61, 64, 70, 84
gjør troen mindre ukjent.....	72
opprettet verdensorden.....	23, 58
sikrer fullstendig seier	19, 22, 30, 47, 49, 56, 57, 58, 84
styrker og renser samfunnet	55, 56, 57, 64, 84
styrker troende	28, 57, 62, 70, 84
tiltrekker guddommelig bistand.....	35, 37, 43, 57
utgjør forbigående tilbakeskritt	57, 60, 66, 67, 68
viser samfunnets uovervinnelighet.....	59
På dem som angriper troen	23, 41, 56, 57, 60, 64, 84, 94

Motstandere av troen

geistlige, teologer, religiøse bevegelser og ledere	6, 11, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 32, 34, 37, 38, 50, 55, 58, 59, 97, 98
innenfor troen	25, 55, 57, 58, 59, 65, 90, 98
nasjoner og folk.....	13, 19, 22
regjeringer og politiske ledere	11, 20, 22, 26, 55, 58, 59, 98

Reaksjon fra de troendes side på motstand

bevare troen intakt ...	20, 23, 53, 77, 82, 85, 86, 87, 88, 92
enhet	8, 91
forberedelse av materiale	39
fordypning	95, 96
gjendrive motstandernes argumenter	74, 97, 100
omhu og klokskap	8, 38, 91
opprette administrasjon	53, 79, 89
rådslagning	8
standhaftighet	11, 23, 25, 26, 49, 56, 70, 79, 89
tålmodighet	49, 77, 78, 79
unngå kompromisser	77, 86
unngå ordstrid	38, 79, 86

Seier for troen

40, 42, 45, 46, 49, 50, 56, 59, 63, 71